

29.05.2014 – 04.06.2014

№22

Версії

versii.cv.ua

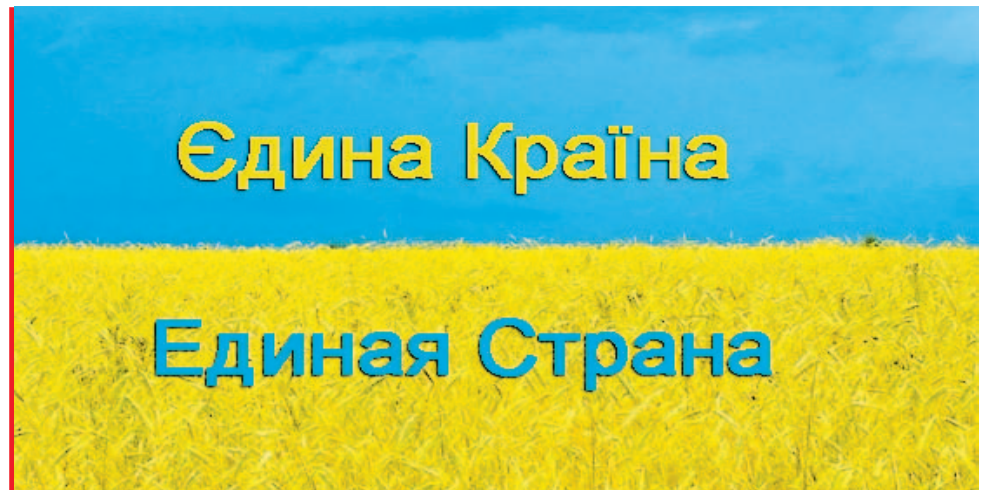


Фото Тараса КОСТЯ

Репортаж під прицілом:

Спецкор «Версій» Галина ЄРЕМІЦА побувала в Луганську

Сепаратисти погодилися сфотографуватися з «бандерівкою». На пам'ять.

15 СТОР. ➔

Версії

СПРАВЖНІ ЛЮДСЬКІ ІСТОРІЇ

боротьба зі зловживаннями, творчі пориви й прориви, житейські клопоти й труднощі, секрети непростої праці, горе та радощі простих та надзвичайних буковинців

Робітники та професори, підприємці й політики, поети, лікарі, філософи та непрості сільські бабки – щономера на шпальтах газети «Версії»!

«Версії» – газета особистостей

Передплата на «Версії» триває: ціна на півріччя: 47.61 грн

ТВА

Нове телебачення старого міста

ТИ ПРАВДА
ТИ ГОЛОС
ТИ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

ТРИНІТІ

- торгове обладнання
- комп'ютери
- ліцензійні програми
- автоматизація бізнес процесів

вул. Руська, 41.
(0372) 906 609, (099) 45 11 114

ВЕЛОСИПЕД ЄДИНА КРАЇНА!

Організатори: БІАРП, МОЛОКІЯ, СПОРТ ДІТЯМ, ДЕРЖСЕРВІС

Партнери: Чернівецька обласна федерація велосипедного спорту, Проєкт Велосипед

Генеральний інформаційний партнер: Газета "Молодий Буковинець"

Інформаційні партнери: СТІЦІЯ, МБ, Версії, Спортбукс, РІО

ВЕЛОДЕНЬ 31 травня

Збір - о 9:30 на Соборній площі.
Фініш - на паркінгу біля ТРЦ "ДЕПО".
Тут на вас чекатимуть веселі конкурси, змагання, розваги.
Не прогав найважливішу велосипедну подію року!

Дизайн-піаргрма Хабренко А.О. тел. +38(095)8350520

Вашківська школа отримала спортивний майданчик



Учні школи містечка Вашківці, що на Вижниччині, зможуть відтепер займатися спортом на відкритому майданчику, обладнаному сучасним інвентарем.

Ця школа – одна з 15 українських шкіл – переможців 2014 року у конкурсі Фонду Кличка «Клич друзів – граймо разом!», започаткованого у партнерстві з Фондацією «Кока-Кола».

На відкриття подарованого школі спортивного майданчика вашківські учні збиралися разом з батьками не менш урочисто, ніж на «Останній двінок». Дітлахи як дітлахи: почали освоювати нові конструкції на шкільному подвір'ї, не дочекавшись офіційного відкриття. Зрештою, проект і

розрахований на створення умов для виховання у молоді звички до спорту й здорового способу життя.

Вашківці відомі не тільки на Буковині, але й за межами області традиціями громади, спрямованими на виховання та освіти дітей. Це «край, славний людьми», як каже директор школи Надія Костянтинівна Буцацька. Ще на початку століття громада за власний кошт збудувала гімназію – одну з найперших українських шкіл на теренах сучасної Чернівецької області. І саме гро-

мада сприяла тому, щоб Вашківська школа перемогла у конкурсі «Клич друзів – граймо разом»: батьки разом з учителями та учнями готували конкурсну заявку. Їхніми стараннями оновлений спортмайданчик доповнений «Алеєю переможців».

– Головне завдання школи – зберегти здоров'я дітей, – каже директор, – і без участі батьків це не можливо. Ми вчимо насамперед батьків, що таке здоровий активний спосіб життя, – додає Надія Костянтинівна.

Ольга ФЕДЮК, Вашківці

Браво, Людмила Скрипка!

або Катарсис для чернівчан



Як на мою суб'єктивну думку, нічого подібного до «Срібного павука» чернівецька трупа муздраму ще не ставила. Талановитий твір нашого земляка й сучасника з трагічною долею самотника, покійного вже, на жаль, Василя Кожелянка, так само талановито був реалізований на сцені людиною з не менш трагічною долею. Режисеру постановки і художньому керівникові театру Людмилі Скрипці вдалося все – від сценічного адаптування складної фантазмагоричної альтернативної історії письменника до впізнаності чернівецьких реалій 1938-46 років. На кінцеву мету постановки – потужний катарсис, який отримують глядачі, – працюють усі складові вистави: від музики (до речі, Скрипка є й автором музичного оформлення) до цікавої сценографії (перша робота в Чернівцях художниці Наталії Тарасенко), танців та пластики, костюмів і, зрештою, найголовнішого – гри акторів.

Історія двох друзів – поліцейських-нішпорок німця Гельмута й українця Кароля – яскраво переконує: жадоба й гроші, а відтак бажання володіти світом знищують людину, спричиняючи найстрашніше у світі безглуздя – війну. Із такою думкою залишає глядач зал. Його душа очищена, він наочно побачив, до чого призводять іудині 30 срібників. Його емоції відгукнулися на цю історію. Катарсис відбувся.

Ще піфагорійці розробили теорію катарсису (від грецького katharsis – очищення). В неї вони вклали поняття очищення душ від шкідливих пристрастей, таких як захланність, гнів, жадоба, ревності тощо шляхом впливу на особистість мистецтва. А великий Гете, письменник, поет і філософ наголошував, що катарсис відновлює з допомогою мистецтва зруйновану гармонію внутрішнього світу людини. Ще далі пішли сучасні науковці естетичної думки. На перший план в естетиці вони висунули соціально-моральні знання. Тобто йдеться про катарсис як реальне свідчення здійснення в процесі естетичного сприйняття контакту між людиною та космічним духовним началом. До слова, саме від цього відмовилася посткультура другої половини ХХ ст., закриваючи таким чином перед людьми і катарсичний шлях до сфери Духа, і можливість прориву матеріальної оболонки буття. Саме тому мистецтво тіла та речей не зачіпає глибоко людину. А постановка «Срібного павука» зачіпає. Бо вона справжня. І дуже актуальна...

Р.С. Ця колонка готувалася на попереднє число «Версії», тобто одразу ж після прем'єри. Та тема виборів перемогла. Зрештою, цьогорічні вибори Президента теж стали певним катарсичним явищем для України. Ось тільки щоби обранець не підвів свій народ.

Людмила ЧЕРЕДАРИК

Абзац новин

«Не чекайте дива: грошей на ремонт доріг немає». Таку тезу на брифінгу висловив заступник міського голови з питань ЖКГ Георгій Леонтій. За словами чиновника, через нестачу грошей, швидше за все, просто залатають ями. А ремонт багатостраждальної вул. Хмельницького завершать аж у 2015-му році. На цей рік планують лише підготовчі роботи – провести каналізацію, водопровід, водовідведення, електрику, газ.

Кучма прилетів до Чернівців з піаніно. Колишня випускниця музичної школи №1 Святослава Дерда зайняла перше місце на пісенному фестивалі «Доля», організованому Фондом «Україна» Леоніда Кучми. Тож экс-президент України особисто прилетів до Чернівців і подарував музичній школі №1 біле піаніно німецької фірми «Essex» вартістю 60 тис. грн.

Буковинські податківці мають нового начальника. Михайла Сенічака призначили заступником начальника Головного управління Міністерства доходів і зборів Чернівецької області з виконанням обов'язків начальника управління Міндоходів. Сенічак займав різні посади в Чернівецькій обласній адміністрації, був заступником голови Чернівецької ОДА Миколи Ткача, двічі балотувався на посаду Чернівецького міського голови.

На Кіцманщині з'явився голова. Кіцманську райдержадміністрацію очолив голова міської партійної організації ВО «Батьківщина», активний учасник Чернівецького Євромайдану Юрій Скорейко.

На Буковині проводять люстрацію суддів. Голова Новоселицького райсуду Микола Дутка написав заяву на звільнення. Сталося це після кількатижневого пікетування приміщення суду з боку місцевих майданівців, які обвинуватили суддю в корупційних діях. Однак і після звільнення Миколи Дутки пікетування триває. На вимогу активістів, мають піти всі судді району.

Зубрів із резиденції Януковича перевезуть на Сторожинеччину?

Екологи громадських організацій Чернівецької області хочуть перевезти зубрів з державної резиденції «Залісся», яка належала Віктору Януковичу, до Сторожинецького заказника. На площі понад 80 га у Банилівському лісництві ДП «Сторожинецький лісгосп» тривалий час діє перший і єдиний в Україні вольєр для зубрів, збудований у гірській місцевості.

За словами голови громадської екологічної ради при держкоінспекції в Чернівецькій області Марини Коняк, на території області проживають 33 зубри, а вольєр розрахований на більшу кількість цих унікальних тварин. Тому вона й запропонувала державним охоронцям природи звернутися до керівників «Залісся», в якому тамтешнім зубрам живеться зовсім не затишно.

Вл.інф.

Вулиця Б.Хмельницького у Чернівцях: ні дороги, ні тротуарів



Ремонт вулиці триває вже третій рік. Поки міняли комунікації, мешканці терпляче чекали, але ремонтники позасипали рови та ями і... пішли. Схоже, відновлювати покриття дороги й тротуарів ніхто не збирається. Та й з комунікаціями не все так просто: з'явилося підтоплення у підвалах.

За ініціативою мешканця мікрорайону депутата першотравневої райради Валерія Кушніра люди, запросивши

представників ЗМІ, вкотре вийшли на мітинг, сподіваючись, що міська влада їх нарешті почує.

Кореспондент «Версії» пройшла вулицю: знімки пропонуємо в якості наказу новообраному міському голові Чернівців.

Подорож дивіться на сайті versii.cv.ua

Лариса ХОМИЧ, «Версії»

Судові «розборки» экс-директора «Калинки» з Чернівецькою міськрадою тривають

Розгляд справи по суті призначили на 16 червня в Шевченківському районному суді м. Чернівців.

На минулому ж тижні, як і планувалося, відбулося попереднє судове засідання, на якому розглядався позов колишнього директора МТК «Калинівський ринок» Руслана Сербінчука проти Чернівецької міської ради стосовно незаконного його звільнення з посади. Справу веде суддя С.Є. Дудаков. Сам Сербінчук на судове засідання не з'явився, хоча до цього звинувачував міську раду в тому, що вона ігнорує судові засідання. Натомість, у суді були присутні 3 представники сторони відповідача, зокрема, начальник управління міськради Олександр Шибя і особисто секретар Чернівецької міської ради Ярослав Кушнірик. Сторону позивача представляв адвокат Сербінчука. В суді були присутні також декілька представників громадського формування «Сотня Буковини з охорони громадського порядку та державного кордону України».

На вимогу захисника Сербінчука під час судового засідання захисник сторони відповідача Ілона Сарафінчан надала йому для ознайомлення матеріали перевірки діяльності «Калинки» за час, коли ринком керував Сербінчук. Дані матеріали складаються з 4-х томів і налічують 611 сторінок. Отож, розгляд справи по суті відбудеться 16 червня 2014 року. Почекаємо...

Галина ЄРЕМІЦА, «Версії»

«Мати, що оплакує Сина» в центрі Чернівців – на вшанування Небесної Сотні Розпочато архітектурний конкурс на кращий проект «Пісти»

Установлений на Центральній площі Чернівців хрест на знак пам'яті про Героїв Небесної Сотні замінить «Піста» (архітектурна композиція сцени оплакування Христа Богоматір'ю). Такий пам'ятник уже стояв у Чернівцях в австрійський період. Задля увічнення Героїв Українського Майдану та відновлення історичної і культурної пам'яті про Чернівецький Хрест «Пісту» міський благодійний Фонд «Карітас Буковини» оголосив відкритий конкурс на створення найкращої проєктної пропозиції.

Конкурс не обмежує кількість учасників, професійний рівень яких відповідає вимогам, встановленим умовами конкурсу. До участі в конкурсі запрошуються всі охочі: авторські колективи, професійні митці, скульптори, архітектори.

Проєктні пропозиції розглядатимуться з урахуванням таких основних критеріїв: обов'язкова відповідність проєктів програмі конкурсу по суті та в частині повноти наданих матеріалів; ідейний образ та художня виразність пам'ятника; найкраще вирішення генерального плану ділянки; просторовий взаємозв'язок пам'ятника із навколишнім середовищем; професіоналізм подання та інформативність наданих матеріалів.

Матеріали на конкурс подаються і представляються особисто авторами. Журі конкурсу приймає ескізи проєктів для участі у конкурсі до 22.08.2014 р. за адресою:

58000, м. Чернівці, вул. Ломоносова 20, БФ «Карітас Буковини».

Для виплати грошової винагороди переможцям організатор конкурсу міський благодійний Фонд «Карітас Буковини» встановлює преміальний фонд: перша премія – 10 тис. грн., друга премія – 8 тис. грн., третя премія – 6 тис. грн.

Детальніше з умовами конкурсу можна ознайомитися на сайті:

<http://www.khrest-pieta.com/news/v%D1%96dv%D1%96duvacham/>

Довідки з питань проведення конкурсу - за тел.: о. Валерій Сиротюк (0372) 511335; (0372) 559999; (067)2800299; e-mail: tvangel@ukr.net

Чернівецька обласна організація Національної спілки художників України. п. Ігор Хілько. e-mail: khilkoart@mail.ru

Вл. інф.

У Чернівцях горіло авто активіста Самооборони



На вул. Південно-Кільцевій горів автомобіль «Nissan». Загорання виникло в моторному відсіку автомобіля. Рятувальники прибули на місце події за 2 хвилини і оперативно ліквідували пожежу. Під час пожежі ніхто не постраждав.

Представники чернівецької самооборони на прес-конференції заявили, що пов'язують пожежу зі своєю діяльністю, зокрема політичною акцією проти кандидата у мери Віталія Михайлішину, яку провели у переддень інциденту. Самооборонівці розповіли, що, за словами очевидців, спочатку пролунав невеликий вибух, а потім запалав увесь автомобіль.

За словами Сергія Лазарева, депу-

тата Чернівецької міськради, керівника штабу чернівецької Самооборони, це авто одного з його помічників. На його думку, цей інцидент мав на меті зірвати вибори та дестабілізувати ситуацію.

Представники Самооборони розповіли також, що під час акції під Ратушею кілька людей намагалися зірвати захід. Саме тому загорання автомобіля пов'язують із політикою. На інцидент уже відреагували правоохоронці. На з'ясування обставин злочину працює слідчо-оперативна група.

Валентин Сухар, перший заступник начальника УМВС України в Чернівецькій області, підтвердив інформацію про загорання: – Дійсно, о 3-й годині ночі ми отримали повідомлення, що

палає авто. Чи був це підпал – з'ясує слідство.

Згідно з ч.2 ст. 194 Кримінального кодексу України, умисне знищення або пошкодження майна, вчинене шляхом підпалу, вибуху чи іншим загальнонебезпечним способом, або заподіяло майнову шкоду в особливо великих розмірах, або спричинило загибель людей чи інші тяжкі наслідки, карається позбавленням волі на строк від 3-х до 10-ти років.

Представники Самооборони та правоохоронці пообіцяли повідомляти громадськість про нові обставини інциденту.

Галина ЄРЕМІЦА, «Версії»
Фото з Інтернету



фото Володимира АНТОНЮКА

Ознаки Маленького Цюриха в Маленькій Північній Америці

На Буковині зацвіло тюльпанове дерево

Чернівці, які називають то Маленьким Парижем, то Маленьким Віднем, можна з таким же успіхом звати Маленьким Цюрихом: тут, як і в Цюриху, ростуть і навіть цвітуть тюльпанові дерева.

Щоправда, в Цюриху їх близько сотні, а в Чернівецькому ботанічному саду – лише два. Хоча, є ще кілька особин в університетському парку та по селах – у садах колишніх панських маєтків.

Ліродендрон тюльпановий (так тюльпанове дерево називається по-науковому) в перекладі означає «дерево-ліра». Ця назва екзотичної рослини відображає оригінальну форму його

листя. Ну а «тюльпанове» – за квіти. Насправді батьківщиною дерева є Північна Америка, а родиною – магнолієві, тільки воно не таке яскраве: його «закамуфльовані» між листям квіти можна й не помітити навіть зблизька. Але – вони є!

Як не дивно, в нашому краї тюльпанові дерева прекрасно акліматизувалися і за майже 140 років (за припущеннями) життя в ботсаду витягнулися до 50 метрів заввишки. Може, буковинський клімат подібний до клімату Північної Америки? Науковці констатують, що навіть у сонячній і теплій Грузії ліродендрон «плодоносить», але не проростає, бо не запилюється. У нас тюльпанове дерево проходить повний

цикл розвитку. Щороку цвіте, а фахівці ботанічного саду збирають і висівають насіння. Саджанці згодом продають.

У США ліродендрон тюльпановий відомий як «жовта тополя» і має велике лісопромислове значення. Деревина легка, добре обробляється і полірується; йде на виробництво фанери, на корпуси музичних інструментів і радіоприймачів, як столярний і тарний ліс, на баланси для паперової промисловості. У нас – просто тішать око квітками, які зовні дійсно нагадують звичні степові тюльпани. Тільки зеленуватого забарвлення, з великою помаранчевою плямою біля основи.

Маріанна АНТОНЮК, «Версії»

Кримінал

На Новоселичині громаді повернули 36 га землі. Господарський суд Чернівецької області скасував незаконні рішення Щербинецької сільської ради та зобов'язав одне із сільгосптовариств повернути незаконно отримані 36 га землі. 2014 року ці земельні ділянки за рішенням сільради були передані товариству всупереч вимогам чинного законодавства, повідомили в прес-службі прокуратури Чернівецької області. Подібні порушення виявлені й у діяльності Стальнівської та Рокитнянської сільських рад цього ж району. Прокуратура вже підготувала відповідні позовні заяви до суду.

Худобу викрадав під час служби Божої. Співробітники Хотинського РВВС затримали молодого мешканця Недобойців, який проникав до будинків своїх односельців, коли ті йшли на службу до церкви. А ще хлопець просто з пасовиська крав по одній-дві корови і відводив до заготівельників м'яса. Уже доведена його причетність до кількох крадіжок.

Касирку-крадійку судитимуть. Касирка одного з відділень банку на Кельменеччині, використовуючи своє службове становище, від березня 2006-го по грудень 2013-го привласнила понад 300 тис. грн. коштів, які пенсіонери вносили на свої депозитні рахунки. Справу передано до суду, як повідомили в прес-службі прокуратури Чернівецької області. Наразі затримана перебуває під домашнім арештом. Та пересічним громадянам цікаво: що за порядки в банку, коли працівники майже 8 років може «непомітно» користуватися краденими коштами? А може, вона – просто «зіц-голова»?

Наркотики – військовим? На Харківщині ДАІ затримала мікроавтобус «Мерседес» із трьома чернівчанами- 42-річним водієм і двома пасажирами 34 та 39 років, які возили до Луганська допомогу призначену до війська буковинцям. При огляді автомобіля правоохоронці виявили два паперових згортки з рослинною речовиною зеленого кольору із характерним запахом загальною вагою близько 5 грамів, 1 грам білого порошку, а також наперсток і дві курильні трубки, повідомляє прес-служба облуправління МВС. Кому призначалася наркота, з'ясовують слідчі Валківського райвідділу міліції Харківської області.

У котелевому на Новоселичині місцева мешканка знайшла гранату часів I Світової війни. На місце події невідкладно виїхали працівники групи піротехнічних робіт Управління ДСНС України у Чернівецькій області. Гранату вилучено й знешкоджено. Як повідомили в прес-службі УДСНС України у Чернівецькій області, від початку року на території області виявлено 24 застарілі вибухонебезпечні предмети.

...І до ворожки не ходи

Перемога технологій і Каспрука

Попри очікування такої формальності, як оголошення остаточного рішення ЦВК щодо результату нинішніх виборів, уже очевидно: вибори відбулися, Україна має Президента, а Чернівці – мера (і це вже офіційно). Обидва перемогли конкурентів із великим відривом. Хоча процес виборів не був безпроблемним для кожного з них.

ЩО БУЛО

Петро Порошенко виринув, як і свого часу Сергій Тігіпко на минулих парламентських, з небуття і зіграв на «ефекті новизни». Попри те, що він практично «завжди був»: на різних посадах за різних президентів та урядів, донедавна він не розглядався обивателями як майбутній президент, тож у цьому ракурсі видався електорату чимсь геть незнайомим. Але це не єдина причина його перемоги.

Новим для виборців був і, скажімо, Ярош. Але й він, і радикальний Тягнибок, попри війну і всіх залякуючу російську пропаганду, набрали ледве по одному відсоткові, що підтвердило: попиту на радикалізм у суспільстві вже немає. Є попит на мир, і гнучкий (аж подекуди до прогинання) Порошенко з миром асоціюється більше, ніж тендітна і жіночна, але міцна духом і войовнича Тимошенко. На невтримному бажанні миру і зіграла команда Порошенка, переконуючи виборця, що «вибори в один тур» – це прискорення миру.

Вміло зіграли політтехнологи і на такій ірраціональній властивості електорату, як «вибіркова пам'ять». Як і чому вона працює – невідомо, але працює. В Україні не люблять Путіна і пам'ятають, що Тимошенко як глава уряду час від часу з Путіним зустрічалася і навіть про щось домовлялася. А те, що Порошенко в принципі не заперечував проти підписання з Путіним катастрофічних Харківських угод – народ якось забув. І коли йому нагадують – відмахається. Як і від безлічі інших неприємних відомостей про Петра Олексійовича, які вважає за доцільніше загнати у підсвідомість. Що буває після таких маніпуляцій з власними «ід его – супер его» – знають психологи і особливо психотерапевти, які потім лікують людей від неврозів і психозів. Але то в індивідуальному порядку. А в колективному, українському – приблизно раз на десять років усе витіснене в підсвідомість вихлюпується в Майдан. Але то – згодом...

«Технологією Каспрука», якщо можна так сказати, стала практично відсутність технологій. Обставини склалися для майбутнього мера так спри-

ятливо, що йому залишалося з ними хіба що погоджуватися. Старше покоління асоціювало Олексія Павловича з його батьком – доволі непоганим головою міської



ради переломного з радянського на незалежний період. Інша частина «старших» орієнтувалася на ек-

мера Федорука, усунутого в результаті депутатських інтриг із посади після всегромадського обрання. Федорук відкрито підтримав Каспрука, а позиція Федорука для багатьох є серйозним орієнтиром. Молодшому поколінню імпував демократичний стиль спілкування Каспрука. Можна казати й про вивіщення інтелектуала Каспрука над «качком» Михайлишиним – хоча, розум, як часто показує досвід, для українців, на жаль, не завжди є тією ознакою, за якою обираються «слуги народу».

ЩО БУДЕ

Якими будуть очільники держави й міста для українців і чернівчан – покаже час, а варіантів розвитку подій – як позитивних, так і не дуже – не бракує.

Оптимістичний варіант. Звісно, було б ідеально, якби новообрані очільники негайно після інавгурації взяли виконувати всі обіцянки, в країні закінчилася війна, а дороги в Чернівцях за місяць вирівнялися. Але так не буде.

Песимістичний варіант. В умовах війни і порожньої казни – як державної, так і міської – усе певний час ще котитиметься за інерцією, а кінцевою точкою стане прірва. Реальність буде десь посередині. «Заграница нам поможет», але не тільки «заграница». І в Україні, і в Чернівцях спостерігається сплеск громадської активності. І це проявляється не лише у протестах з будь-якої нагоди, а й у спробах активістів самоорганізуватися, увімкнути колективний розум і видати владі алгоритми рішень на безліч болючих питань. І в новій владі немає іншого виходу, як дослухатися і брати напрацювання активістів на озброєння. Бо якщо доведеться тонути кораблеві «Україна» і шіфі «Чернівці» – порятунку не буде нікому. Тож рятуючи себе, владники змушені рятувати й народ. Принаймні – намагатися.

ЧИМ СЕРЦЕ ЗАСПОКОЇТЬСЯ

Гарним чи негарним буде Порошенко президентом – але аж таким поганим, як Янукович, не буде. Хоча неприхована підтримка Фірташа залишає до нього багато питань. Утім, повноваження президентські тепер суттєво-таки обмежені, а влада в Україні є не абсолютною, а лише системою взаємних врівноважень. Найближчим часом він змушений буде рахуватися з людьми, які довели, що мають сили вцент знести несправедливу владу. Тим більше він муситиме рахуватися із опозицією, у якій тепер йому не пощастило мати Юлію Тимошенко. Тож попервах він старатиметься. А там і п'ятирічний термін спливе.

Гарним чи негарним буде Каспрук мером – за будь-яких умов кращим, ніж зовсім без мера, як було в Чернівцях упродовж майже трьох років. А його термін узагалі короткий: за півтора роки Чернівці знову обиратимуть міського голову.

Тож – усе минуще, міне і це. Для країни і міста лише важливо – ЯК.

Маріанна АНТОНЮК, «Версії»

Українська амбасада в Італії – оаза режиму Януковича

Це яскраво продемонстрували вибори Президента України в Римі

Заздрісно було нам, колишнім чернівчанам, дивитися як 25 травня голосували італійці, обираючи Європарламент. А все виглядало так: під'їжджає машина, з неї виходять люди та йдуть до дільниці. Через пару хвилин вони виходять звідти, сідають у машину та йдуть у своїх справах.

Зовсім інакше виглядало голосування мешканців Італії, які приїхали сюди з України на роботу, під час виборів українського президента.

Наскільки нам відомо, в Італії проживає до півмільйона громадян України. Та лише у двох містах країни ми мали можливість голосувати. Зрозуміло, що від 8.00 до 20.00 протягом одного вихідного дня своїм правом скористалася мізерна частина тих, хто перебуває на заробітках в Італії. А бажання взяти участь у виборах люди мали дуже велике. Та їх штучно обмежили у волевиявленні. По-перше, без попереднього запису нікого не допускали до голосування. Але ж не всі мешкають у Римі, й не в усіх є Інтернет. Та ми дізналися, що нібито можна записатися й телефоном. Та коли прийшли на виборчу дільницю до посольства, з'ясувалося, що одна з нас є у списку, а іншої немає.

А щоби проголосувати-таки всім охочим, які пройшли попередню реєстрацію, довелося стояти



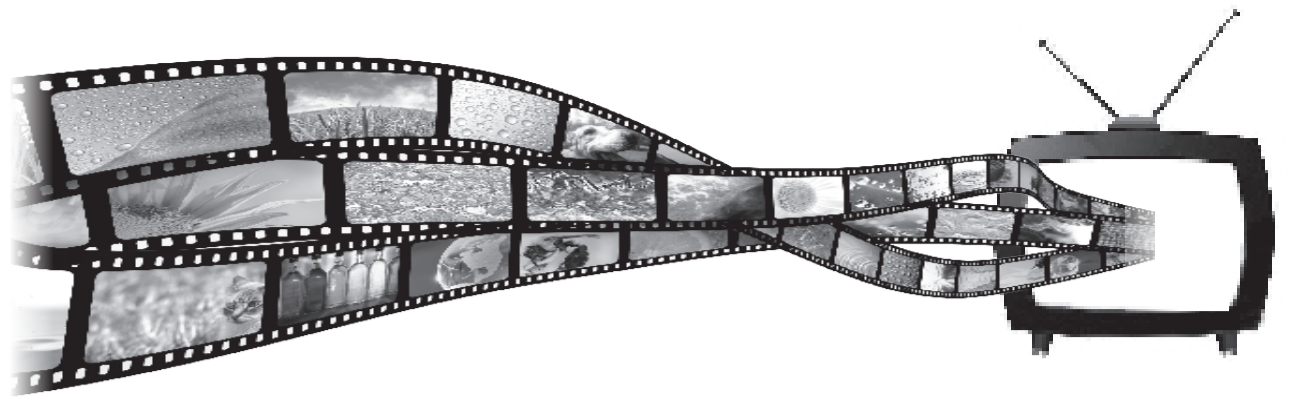
в черзі не менше 6-8 годин. Ми, українці, заповнили собою дві прилеглі до посольства вулиці, заблокувавши рух. До слова, українська амбасада у Римі працює вкрай погано: будь-яка інформація про її роботу та послуги, що нею надаються, відсутня; працівники зарозумілі і поводяться не те що зверхньо, просто нахабно. Тут, в Італії, ми вже відвикли від такого поведіння.

Коли, приміром, одна з нас приїхала сюди 17 років тому, амбасада працювала, тобто приймала громадян, 5 днів на тиждень. Під час правління Януковича графік прийому працівниками посольства різко змінився: протягом тижня вони працюють загалом лише 2 дні: один день – від 9.00 до 12.00, наступний – від 15.00 до 18.00. І ще один день – від 9.00 до 12.00 та від 15.00 до 18.00.

До слова, скажіть: у кого бувають такі великі обідні перерви? Але й це ще не все. Коли тобі треба оформити якісь документи, ти йдеш до працівників посольства, стоїш довго у черзі і лиш потім дізнаєшся, які саме документи мусиш їм принести. Записуєш інформацію, що дають тобі працівники посольства, платиш за неї та йдеш збирати папери. А коли приходиш їх здавати, з'ясується, що якогось папірця бракує. Ти говориш, що його не було у переліку, наданому посольством. Однак це нікого не цікавить і не хвилює. Тож ти йдеш добирати довідку чи документ, якого не вистачає. Та, найцікавіше, що так відбувається завжди. Ніколи тобі не дадуть повного переліку потрібних паперів. Чому? Бо за кожний візит сплачуємо зі своїх кровно зароблених.

Та повернімося до виборів. Українці, які мешкають в Італії, були обурені їхньою організацією. Бо чому було б, приміром, не відкрити виборчі дільниці при церквах, де для цього знайшлося б чимало волонтерів, а також і в інших не менш придатних місцях. Однак реалії переконують: українське посольство в Італії, мабуть, просто не було в цьому зацікавлене.

Наталка ШКВАРЧУК, Лікерія ЧЕРЕДАРИК, з Риму телефоном



КІНОТЕАТР ЧЕРНІВЦІ
Великий зал: «Чаклунка 3Д»: 13:00, 15:00, 19:20; «Люди Х: Дні минулого майбутнього»: 10:40, 21:20; «Годзіла 3Д»: 17:00. Малый зал: «13 район цегляні маєтки»: 16:30; «Оторви»: 14:30, 20:50; «Вулкан пристрастей»: 18:50.
КІНОТЕАТР «ЕФЕКТ»
«Чаклунка»: 12:20, 14:00, 20:20, 22:00; «Люди Х: Дні минулого майбутнього»: 10:00, 15:40, 18:00.
ОРГАННИЙ ЗАЛ
31 травня, 18:30: Концерт вокальної музики. 1 червня, 18:30: Концерт органної музики.
ЗАЛ ФІЛАРМОНІЇ
29 травня, 18:30: Концерт студентів Чернівецького училища мистецтв ім. С. Воробкевича.
ХУДОЖНІЙ МУЗЕЙ
29 травня, 15:00: «Танець пензля». Виставка робіт дитячої студії Куваєвої Л.І. до Міжнародного Дня захисту дітей. «Місце святе й символічне» (виставка листівок з музейної колекції та приватної колекції І. Снігура). «ЕтноFotoArt». Міжнародна виставка фотографій (Румунія). «Я хочу небо на руки взяти», «Пізнше на сит троянд шумить джерело» - виставки акварелей Гельги фон Льовеніх (Німеччина).
ТЕАТР ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
29 травня, 16:00: «Земля». 1 червня, 12:00: «Як Настуня ледь не стала марою»; 18:30: «Кохання у стилі бароко». 3 червня, 11:00: «Золоте курча». 4 червня, 10:30: «Білосніжка і семеро гномів».
ТЕАТР ЛЯЛЬОК
1 червня, 12:00: «Я - курчатко, ти - курчатко».
ГАЛЕРЕЯ «SWEETART»
Виставка сучасної художньої кераміки «Константа». Автори проекту - відомі в Україні та Європі художниці-керамістки з Львова Ганна Друль та Ірина Марко. Виставка триватиме до 30 травня.
ПАБ «PUBLIK»
29 травня: «Shopping Hour», м. Київ. 30 травня: «MOR», м. Харків. 31 травня: «The Groove Company», м. Чернівці. 1 червня: «Beer-Gun», м. Чернівці. 2 червня: Іван Боголоубський, м. Чернівці. 3 червня: Михайло Піта, м. Чернівці. 4 червня: «B&R Club», м. Коломия.

Українська культура Чернівецької обласної філармонії

Чернівецька обласна філармонія

1 червня (неділя)

Зал органної та камерної музики

КОНЦЕРТ

Інструментальної музики

лауреат міжнародних конкурсів

Станіслав ВОЄВІДКА

(саксофон)

Соліст Чернівецької обласної Філармонії

Віктор БІЛЛА

(орган)

У програмі твори
Й.С. Баха, П. Женіна, Л. Колодуба,
Ю. Демерсманна, Л. Боельмана,
Ш.К. Сен-Санса

Ведучий-
Юрій Гавриляк

Квитки в касах філармонії тел. 52-43-38

www.filarmoniya.cv.ua

sweet art
ЗНАННЯ

Ірина Марко
кераміка / м. Львів /

CONSTANTIS
Констанція 15-30 ТРАВНЯ 2014

Танна Друль
кераміка / м. Львів /

ВІДКРИТТЯ: 15 ТРАВНЯ / ЧЕТВЕР / 18:00
вул. Штейнбарга, 23

теле Версії 2 червня понеділок

УТ-1

Профілактика.
15.00, 18.20, 02.20, 03.15 Новини.
15.15 Брифінг Кабміну України.
15.25, 18.05, 20.50, 05.10 Діловий світ.
15.35, 18.00, 21.30, 23.25 Погода.
16.00 Вікно до Америки.
16.30, 19.40 Громадське телебачення.
18.50 Час-Ч.
19.00 Про головне.
21.00, 04.40 Підсумки дня.
21.40, 05.20 Шустер Live. Будні.
22.55 Трійка, Кено, Секунда удачі.
23.00, 01.00 Підсумки.
23.30 На слуху.
00.00 Від першої особи.
00.30 Країна on-line.
01.20 ТелеАкадемія.
02.40 Слідство. Інфо.
03.35 Музична академія. Євробачення.

«1+1»

06.45, 07.10, 08.05, 09.10 «Сніданок з 1+1».
07.00, 08.00, 09.00, 19.30, 23.30, 03.40, 05.30 «ТСН».
10.00, 10.35 М/ф «Апладін».
11.00 «В мережі».
11.25 Комедія «Викрутаси».
13.25 Т/с «Величне століття. Роксолана 2».
15.45 «Зіркова хроніка».
16.45 «ТСН. Особливе».
17.10 Т/с «Фатмагаль».
20.30 «Секретні матеріали».
20.55 «Чистопев».
21.10 Т/с «Я більше не боюся».
22.10 «Гроші».
23.55, 04.05 Т/с «Атлантида». (2).
00.55 Драма «Блакитна безодня». (2).
04.55 «Служба Розшуку Дітей».
05.00 «Телемагазин».

ІНТЕР

05.20 Т/с «Дві долі. Нове життя».
07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 17.45 Новини.
07.15, 07.35, 08.10, 08.35, 09.20 «Ранок з Інтером».
10.00, 12.25, 14.20 Т/с «Поговори зі мною про любов».
14.35 «Сімейний суд».
15.25 «Чекай на мене».
18.05 «Стосується кожного».
19.00 Т/с «Поки станиця спить».
20.00 «Подорож».
20.30 Т/с «Земський лікар. Любов наперекір».

ІСТV

23.30, 04.35 Т/с «Скандал». (2).
00.15 Х/ф «Хрещений батько». (2).
03.15 М/ф.
04.05 «Подорож» - «Час».

04.45 Служба розшуку дітей.
04.50 Світанок.
05.50, 19.25 Надзвичайні новини.
06.40 Факти тижня з О. Соколовою.
08.45 Факти. Ранок.
09.15 Надзвичайні новини. Підсумки з К. Стогниєм.
10.10 Т/с «Прокурорська перевірка».
12.20, 13.15 Т/с «Надзвичайна ситуація».
12.45, 15.45 Факти. День.
14.40, 16.15 Х/ф «Стильний вийти».
16.50 Т/с «Опери».
18.45 Факти. Вечір.
20.15 Дістало!
21.20 Свобода слова.
00.15 Х/ф «Незнайомиць». (2).
01.50 Х/ф «Залізна леді». (2).
03.30 Т/с «Офіс».

5 КАНАЛ

06.30, 07.30, 08.30, 09.30, 10.30, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 18.30, 22.30, 23.30, 00.30, 01.30, 02.30, 03.30, 04.30, 05.30 Час. Важливо.
06.35, 07.10, 08.10, 22.35, 23.15, 00.15, 02.35, 03.35 Бізнес-час.
06.55, 11.35 Тема/Хроніка тижня.
07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 21.00, 22.00, 23.00, 01.00 Час новин.
07.25, 08.25, 17.15, 22.45, 23.50 Погода в Україні.
07.40 Автопілот-новини.
07.45, 18.20, 23.40, 00.20, 06.20 Час спорту.
07.55, 09.10, 13.10 Погода на курортах.
08.15, 08.35, 19.45, 22.40, 23.25, 23.50, 03.15, 05.15 Тема/Хроніка дня.
08.45 Трансмісія-новини.
08.50, 23.45, 00.55 Огляд преси.
08.55, 16.10 Погода у світі.
09.35, 13.35, 14.35 5 елемент.
10.35 Велика політика.
11.15, 20.00, 01.15, 01.35, 05.00, 05.35 Час. Підсумки дня.
12.35 Новини.
15.45 Мамина школа.
16.35 Машина часу.
17.35, 00.35 В кабінеті.
18.10, 00.00, 03.20, 04.35 Місцевий

«2+2»

06.00 М/ф.
06.10 «Обережно, модерні!»
06.30 Х/ф «Петровка, 38».
08.20 Д/ф «Гнів планети».
10.20 Д/ф «Протистояння тварин».
11.25 Д/ф «Сто один пес».
12.30 Д/ф «Зброя майбутнього».
13.30 Д/ф «Надзвичайні війни».
14.30 Т/с «Ікорний барон».
18.30 «Новини 2+2».
19.00 Т/с «Ментовські війни 2».
21.00 «ДжеДА!».
21.25 Х/ф «Сахара».
00.00 Х/ф «Плетена людина». (2).
02.00 Х/ф «Фучжоу».

ТРК «УКРАЇНА»

05.25 Х/ф «Коли не вистачає любові».
05.50 Срібний апельсин.
07.00, 09.00, 15.00, 19.00, 02.50 Події.
07.15 Ранок з Україною.
09.15, 13.45, 15.20, 17.10 Т/с «Слід».
10.00 Т/с «Багаття на снігу».
15.30 Лотерея ТІП.
18.00 Т/с «Сашка».
19.45 «Говорить Україна».
20.30 Лотерея ТОП.
21.00 Т/с «Королева гри».
23.00 Події дня.
23.30 Х/ф «Зелена миля». (2).
03.35 Т/с «Успіх 2».
05.00 «Хай говорять. Леонід Броневий: не словідь».

ТРК «БУКОВИНА»

06.02 «Святині Буковини»
06.30, 09.30, 13.20, 01.40, 03.10 «Музичний експрес»
07.00, 10.00, 13.00, 16.00, 19.00, 22.00 «Новини»
07.20, 10.20, 13.13, 16.13, 19.20, 22.20, 00.00 «Погода»
07.30, 12.30, 13.50 М/фільм
08.00 «Подіум її життя»
09.00 Д/фільм «Рукоділля для дітей»

«ЧЕРНІВЦІ»

10.25 «Доброго ранку, Буковина»!
11.20 «Зелений БУМ»
11.50, 17.30 «Зорепад побажань» «Сузір'я почуттів» (рум. мов)
12.00 Д/ф «Екотуризм»
12.45 «Слово про колегу»
14.00 «Невигадані історії»
14.30 «А музика звучить»
15.30, 02.40, 03.40, 04.40 «Телемеридіани»
15.45 «Зав'язь»
16.17 «Світ книги»
16.30 «Міні-мікс»
17.45, 20.30 «Спорт-тайм»
18.00, 23.00 «Вечірня студія» (рум. мов)
19.30 «Країна талантів»
20.00 «Акценти»
20.45 «Вечірня казка»
21.00 Д/фільм «Розкішні маєтки»
22.25 «Час країни»
22.55 «Служба розшуку дітей»
23.52 «Телемандри»
00.10 Т/с «Моє серце наповняє».
01.10 Д/фільм «Таємниці підводного світу»
02.10 «Повір у себе»
04.10 «Телелітопис краю»
05.30 «Удосвіта»

ТЕТ

06.00 Малюта-твійнята.
06.25, 09.30 М/с «Маша і ведмідь».
06.50 М/с «Шоу Гарфілда».
07.20 М/с «Вперед, Дієго, вперед!»
07.45 Мультик з Лунтіком.
08.15 М/с «Черепашки мутанти ніндзя».
08.45 М/с «Тімон і Пумба».
09.10 М/ф «Сердиті пташки».
10.00 М/ф «Школа монстрів. Зіткнення кланів: Ікла проти шерсті».
10.55 Єралаш.
12.00 Т/с «Маленькі таємниці».
14.00 Віталька.
15.05, 21.00 Країна У.
16.00 Дайош молодьож!
17.20, 20.00 Т/с «Кухня».
17.45 Т/с «Два батька і два сина».
18.10, 23.00 Т/с «Світлофор». (2).
19.05 Розмішки коміка.
20.25 Т/с «Два батька і два сина». (2).
22.00 6 кадрів.
00.00 Дурнів+1.
00.25 Надто грубо для Ю-туб'а.
00.55 Бійцівський клуб.
01.50 Т/с «Крем».
03.20 3 ночі до ранку.

НТН

04.30 Х/ф «Сурогатна мати».
04.35 «Речовий доказ».
05.00 «Випадковий свідок».
06.30 Х/ф «Сурогатна мати 2».
08.30 «Правда життя. Професія офіціант».
09.00 «Агенти впливу».
09.55 Х/ф «Дорога».
11.25 Т/с «Я йому вірю».
15.15 Т/с «Павутиння 3».
19.00, 21.40, 02.10, 04.05 «Свідок».
19.30 Т/с «Вулиці розбитих ліхтарів 11».
22.00 Т/с «Елементарно 2».
23.45 Т/с «Закон і порядок. Відділ особливих справ 12».
00.45 Т/с «CSI: Лас-Вегас 9».
02.40 Х/ф «Птеродактиль». (3).

СТБ

05.50 «У пошуках істини. Отаманша Маруся: таємниці терористки».
06.35, 16.00 «Усе буде добре!»
08.20, 18.30 «Неймовірна правда про зірок».
09.15 «Зіркове життя. Актори однієї ролі 2».
10.15, 01.35, 02.50 Х/ф «Шерлок

Холмс і доктор Ватсон».

13.00, 20.00 «Слідство ведуть екстрасенси».
13.55 «Битва екстрасенсів 13».
18.00, 22.00 «Вікна-новини».
20.55 Х/ф «Мати-й-мачуха».
22.35 «Вагітна в 16».
23.30 «Дочки-Матері».
00.25 «Один за всіх».
03.55 Нічний ефір.

НОВИЙ КАНАЛ

05.30, 06.15 Kids' Time.
05.35, 06.20 М/с «Дак Доджерс».
06.35, 08.35, 19.00 Т/с «Вороніни».
07.00 Підйом.
12.00 Х/ф «План гри».
14.15 Х/ф «Двоє: я і моя тінь».
16.15 Х/ф «Тварина».
18.00, 01.55 Репортер.
18.20, 04.50 Абзац!
20.00 Ревізор.
22.45 Ревізор пост-шоу.
00.15 Педан-Притула шоу.
02.00 Служба розшуку дітей.
02.05, 03.05, 03.50, 04.10 Зона ночі.
02.10 Розквіт українського кіно.
03.10 Під знаком біди.
03.55 Моя адреса - Соловки. Не ударте жінку навіть квіткою.
04.15 25-й кадр.

К1

06.00 «Шеф-кухар».
06.30 «Top Shop».
07.30 М/ф.
08.25 М/с «Смішарики».
08.50 Х/ф «Джек та бобове стебло».
10.40 Х/ф «Білявка з амбіціями».
12.20 Х/ф «Помста подружок нареченої».
14.00 «КВН».
16.25 М/ф «Монстри проти прибульців».
18.10 «Звана вечерея».
19.10 «Орел і решка».
21.00 «Розмішки коміка».
22.00 Т/с «Доктор Хаус». (2).
01.20 Х/ф «Голий пістолет 2 1/2». (2).
02.35 «Нічне життя».

Середньовіччя у Годилівській школі або Невеличка оповідь про шкільні туалети, буковинську прокуратуру та всіляке лайно

соціальні

Учні Годилівського навчально-виховного комплексу вже, певно, забули, як це – відвідувати нормальну вбиральню. Їм доводиться або ходити до туалету у дворі, або терпіти до повернення додому.

За 25 років існування школи оздоблювальні роботи в ній ніхто не проводив. Нарешті 2010 року з бюджету виділили кошти для ремонту. Компанія, з якою було укладено договір, виконала оздоблювальні роботи фасаду та проклала каналізацію з поліетиленових труб. Але старі каналізаційні труби навіть не чіпали. Коли почали вводити в експлуатацію чотири дитячих вбиральні, виявилось, що працюють лише дві. Решту довелося зачинити.

РЕМОНТ, ПІСЛЯ ЯКОГО ПРОТІКАЮТЬ ТРУБИ

– Після ремонту почали протікати труби, – скаржиться директор Годилівського НВК Борис КУЦАК, – Їх мали б замінити. Бо підвал заливає вода. З'явився грибок.

А там у нас є кілька класів і тир. Але проводити заняття в них зараз неможливо.

... Спускаюся коридорами – і виникає враження, що потрапляєш до якихось химерних катакомб із фільму жаків: пострісканими стінами стікає вода, наді мною нависають старі іржаві труби, і здається, що вони

от-от впадуть. В одному з класів на дошці читаю «28 січня 2012 року. Класна робота». Дошка така стара, що писати на ній уже неможливо.

ГОЛОВНА ПРОБЛЕМА ШКОЛИ – СТАРІ ВБИРАЛЬНІ

– Та головною проблемою школи є старі вбиральні. Дітям доводиться ходити за потребою на вулицю. Хоча, за санітарними нормами, вбиральні на вулиці давно треба демонтувати і закрити, – каже директор годилівської школи. – По-перше, там дуже неприємний запах. Батьки скаржаться на те, що діти туди ходять. А, по-друге, в який час ми живемо? Це ж не Середньовіччя!

Батьківський комітет, спільно з директором, звернулися по допомогу до депутата обласної ради Руслана МЕЛЬНИКА. Він направив відповідні запити до Сторожинецької райдержадміністрації, департаменту освіти і науки, молоді та спорту Чернівецької ОДА та прокуратури області. У відповідь отримав відписки.

Перший заступник прокурора області старший радник юстиції Олександр Іванюк у листі повідомляє:

«Згідно з актом приймання виконаних будівельних робіт за листопад 2010 року, сума виконаних робіт склала 147 839 грн». І одночасно: «Ціна договору складала 200 тис. грн». З цього виникає закономірне питання: а куди зникли решта 50 тисяч?

Читаємо далі: «У грудні 2010 року вбиральні прийнято в експлуатацію, хоча фактично вони почали працювати з вересня 2012 року». Дивно, на ремонт вбиральень кошти витрачені, але вони ще протягом двох років не працювали. Цікаво, чому прокуратура не звернула уваги на цей факт.

БАТЬКІВСЬКИЙ КОМІТЕТ ЗАПРОШУЄ ПРОКУРАТУРУ ДО УЧНІВСЬКИХ ВБИРАЛЬНІ

Та найбільше дивує висновок контрольного органу: «Слід зазначити, що навчальний заклад обладтований достатньою кількістю внутрішніх і зовнішніх вбиральень, які відповідають вимогам Державних санітарних правил і норм влаштування утримання загальноосвітніх закладів та організації навчально-виховного процесу».

Відповідно до Державних санітарних правил та норм влашту-

вання і утримання загальноосвітніх навчальних закладів, на 30 дівчаток має бути 1 унітаз, а на 40 хлопчиків – 1 унітаз і 1 пісуар. У годилівській школі облаштовано 6 туалетів – 2 у спортзалі, які теж не працюють, та 4 – на поверсі. Але користуватися можна лише двома. Загалом у школі навчається близько 300 дітей. А ще ж є вчителі. Не треба бути математиком, аби здогадатися, що двох туалетів на школу недостатньо. І, відповідно, після такої кількості відвідин підтримувати порядок у них важко. Тож від цього в коридорах виникає, м'яко кажучи, доволі специфічний «аромат». Відверто кажучи, хочеться порадити п.Іванюку самому відвідати ті вбиральні. Після цього, переконаний, він написав би іншу відповідь.

А поки шкільний персонал і батьки сподіваються отримати кошти на ремонт. Адже багато чого у цій школі зроблено за коштів батьків учнів і самих учителів. Особливо вражає невеличка кімната-музей, у якій відтворений інтер'єр традиційної буковинської хати, та кімната для дошкільнят. Ініціатива людей – величезний позитив, але і владі час відчувати свою відповідальність перед громадою. Адже врешті-решт, це її робота.

Руслан КОЗЛОВ, «Версії»



Озеро Рутка на Сторожинеччині – бомба уповільненої дії!

Ми, мешканці кута Рутка Велико-Кучурівської сільської ради на Сторожинеччині, живемо у постійному страху перед затопленням. А все почалося відтоді, як приватний підприємець О.С.Голішко взяв в оренду наше озеро Рутка. Бо за правилами водокористування, озера й стави повинні бути обладнані пристроями для попущання води – аби її залишалося на рівні 60%. Тоді несподіваний різкий підйом води – як це буває на наших буковинських річках – пройшов би з меншими неприємними наслідками.

Але пана Голішка така вимога не влаштує, бо заважає в обслуговуванні його приватного пляжу. Для причалювання катамаранів потрібна висока вода. На наші ж побоювання і необхідність дотримуватися правил він просто не звертає уваги.

Як і на стан дамби, що відгороджує наш кут від води. Коли ми з цим звернулися до орендаря, то з'ясувалася взагалі абсурдна річ: він, бачте, орендує тільки «водну гладь». Саме так він висловився, а дамби та берегоукріплення його взагалі не стосуються й не цікавлять! Отакої! Він накопичує високу воду і нічого не повинен робити, аби нас убезпечити?! Нас, мешканців, такий підхід не влаштує. Та й, зрештою, ми знаємо, чому орендуються тільки водні майданчики. Бо оренда дамби коштувала б у рази більше. Та насправді дамба все одно належить до водного плеса.

За роки, що минули, ми обійшли всі можливі рівні влади: на словах усі за нас, обіцяють допомогти, але... «віз і донині там». Хоча пан Голішко й обладнав після багатьох комісій пристрій для попущання води, насправді він його перекирвав: прийде комісія – відкрив, усе в порядку!

Сільський же голова М.Г.Єричук пану Голішку потурає. І ми, сільчани, сумніваємося, що задарма. Хочеться сказати, що пан Єричук – зовсім не «міцний господар», як усім здається, а людина брутальна. Коли я намагалася з ним поговорити, він із матюками послав мене «додому, до кастрюль!». І це людина, яка уособлює владу на селі! Розмовляє з нами як цар з підданими!

Так, на куті нас живе небагато. Але ж ми люди! У мене, наприклад, лежача мама і маленька дитина. Я вже запитувала владу, кого мені в разі біди рятувати першим. Відповіді не отримала. Бо нікого не цікавлять ні мої діти, ні моя мама.

Звичайно, повені бувають не щодня і навіть не щороку. Але ж державна служба з надзвичайних ситуацій чомуś працює щодня, отримуючи за це зарплату. Громада ж із власних податків оплачує і сільську владу, і рятувальні служби. Чому ж ми повинні жити на бомбі уповільненої дії? Адже запобігти біді легше, ніж потім ліквідувати її наслідки!

Вирішила написати знов – зі сподіваннями, що, може, хоч нова влада нас почує. А якщо в її вухах будуть пробки, як у старій, наш кут Рутка цього вже не подарує.

Інна ПРОЦ, мешканка к.Рутка В.-Кучурівської сільради, Сторожинецький район.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Поспілкувавшись з мешканцями кута Рутка, редакція переконалася, що люди налаштовані дуже серйозно. Їм набридло терпіти голослівні обіцянки влади всіх рівнів – від сільської до районної та обласної. Рік тому «Версії» вже зверталося до цієї теми. Тож просимо вважати цю публікацію офіційним зверненням до Велико-Кучурівської сільради, Сторожинецької райради, Чернівецької обласної ради, Чернівецької ОДА, територіального управління Держслужби з надзвичайних ситуацій. Чекаємо на відповіді, а головне – на дії з розв'язання ситуації, доки вона не стала надзвичайною.

Маршрутки подорожчали вже сьогодні

Паски затягуються. Поки що в народі – як свідчать зміни до обласного бюджету на 2014 рік

Ми платили за проїзд 2.50 грн., коли бензин коштував 8 гривень. Тепер його ціна – 15, тож перевізникам не вигідно займатися бізнесом. Ціни мусять зростати. Приблизно так аргументував свою позицію в. о. директора департаменту інфраструктури, містобудування, архітектури та житлово-комунального господарства Андрій Павлюк на вівторковому засіданні постійної комісії з питань будівництва архітектури, транспорту, зв'язку, житлово-комунального господарства та надзвичайних ситуацій обласної ради. Він повідомив, що тарифи піднімаються «за клопотанням депутатів». Необачне висловлювання п. Павлюка миттєво спричинило обурену реакцію члена комісії Руслана Мельника, який вигукнув з місця: «Цене правда! Ви разом із Папівим ще під час попереднього підняття тарифів повідомили в газетах, що піднімаєте ціни на проїзд «на прохання депутатів». Це ганебна маніпуляція!». Та як пригадується автору цих рядків, погодилися депутати на підвищення тарифів тільки за умови підвищення якості обслуговування.

Утім, на темі транспорту ставимо крапку й переходимо до не менш сумних повідомлень про інші сфери життя буковинців.

ВІД ЗМЕНШЕННЯ СУБВЕНЦІЙ ДО ОБЛЮДЖЕТУ ПОТЕРПАТИМУТЬ УСІ

Головна погана новина полягає у тому, що доходна частина загального фонду обласного бюджету зменшується на 147 млн. 612 тис. грн. А це – скасування надбавок до зарплат освітянам і медикам. Скоротяться субвенції з державного бюджету на виплату допомоги сім'ям із дітьми, малозабезпеченим

родинам, інвалідам з дитинства і дітям-інвалідам. «Швидка» отримає на 3,5 млн. грн менше на придбання медикаментів. І буковинські лікарні не матимуть лікарських засобів для інгальційної анестезії та інших витратних матеріалів, бо отримають майже на 4 млн. менше, ніж планувалося. Загалом буковинська медицина, а отже, і медик, і пацієнти, недоотримають доплат і медикаментів практично на 16 млн. грн. Зате, з урахуванням підняття цін на газ, електроенергію та воду, збільшаться асигнування на оплату комунальних послуг і паливно-мастильних матеріалів.

На жаль, зменшиться і допомога дитячим будинкам сімейного типу й на дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування. Загалом департаменту соціального захисту населення зменшують загальний обсяг асигнувань на 1 млн. 300 тис. грн. Майже половина цієї суми заощаджується за рахунок зарплат працівників цього департаменту.

На 2 млн. грн. «подешевшає» і наша культура. Саме стільки недодадуть управлінню культури облдержадміністрації. А це і зменшення зарплат, і скорочення витрат на утримання училища мистецтв тощо.

БУКОВИНЦІ ПЕРЕСТАЛИ КУПУВАТИ АВТІВКИ

А це суттєво зменшило доходну частину спеціального фонду обласного бюджету – більш ніж на 6 млн. грн. Річ утім, що зростання курсу євро й долара призвело до зменшення платоспроможності населення, тож і до скорочення кількості ввезених на територію України транспортних засобів. Наслідком цього стало різке зменшення сплати збору за першу

реєстрацію. Для прикладу: за перший квартал нинішнього року мобілізовано до спецфонду облбюджету на 3 млн. 961 тис. грн. менше, ніж торік за цей же період.

СВЯТА СКАСОВУЮТЬСЯ

І не тільки тому, що треба затягнути паски, а й з чистої економії. Віднині значно скромніше (для облдержадміністрації – на 500 тис. грн.) відзначатимуться державні, регіональні та професійні свята, ювілейні дати тощо. Торкнеться це й обласної ради, де витрати на утримання її апарату скоротяться на 112 тис. грн. Та водночас у порядку денному сесії облради, яка має відбутися 4 червня, є питання про утворення посади першого заступника голови облради. Для нього ж треба буде на рік більше грошей, ніж 112 тис. грн! Одне слово, як, хто і в чому заощаджує – незрозуміло.

А чи ж є добра новина? Мабуть, як на неї подивитися. Стосується ж вона збільшення обсягу субвенцій з державного бюджету місцевим на пільги та житлові субсидії населенню на оплату електроенергії, природного газу, послуг тепло-, водопостачання і водовідведення, квартирної плати, вивезення побутового сміття й рідких нечистот на суму 19 млн. 907 тисяч гривень.

ЩО ДАЛІ?

А це мабуть уже залежатиме від усіх нас – і влади, й народу. Щоправда, країну дербаніла влада, а відбудувати її доведеться рядовим громадянам. Зрештою, все як завжди – працюють одні, а заробляють інші. Та все ж останнім часом в українському менталітеті дещо змінилося. Може, і влада стала мудрішою...

Людмила ЧЕРЕДАРИК, «Версії»

Мистецтво, наро

Стріт-арт: від первісних людей до Бенксі



чись від правоохоронців. Поступово стріт-арт покидає європейські міста, і урбаністичні пейзажі оживляє лише сльозиво неонових вивісок. Напрямок майже вмер, коли на початку третього тисячоліття мистецтвознавці визнали художню цінність робіт багатьох вуличних художників. Отже, стріт-арт з андеграунду поступово виходить до виставкових залів просто неба.

ВИХІД – ЧЕРЕЗ КОЛЮЧИЙ ДРІТ

Можливо, жанр графіті під тиском міської влади взагалі зник би з лиця Землі, коли б нового дихання йому не надав Бенксі. Цей загадковий англійський художник у своїх малюнках чудово поєднує соціальну тематику з гострим гумором. Його особа і досі не встановлена, та незважаючи на це – а може й завдяки цьому – він став справжньою легендою стріт-арту. Так, минулого року одне з його графіті продано на аукціоні за 750 тисяч євро.

Подейкують, що Бенксі народився в англійському містечку Брістоль. Наприкінці 90-х почав займатися графіті, але з часом перейшов на більш масштабні малюнки. Щоправда, й тикати від поліції йому ставало все складніше. Тому, щоби економити час, він почав малювати на стінах за допомоги трафарету.

Восени 2006 року в кількох лондонських магазинах Бенксі непомітно замінив диски з альбомом співачки Періс Хілтон на сорокахвилинну пісню свого друга Danger Mouse і власними малюнками. Та цим невеличким хуліганством він не обмежився. Його малюнки з'являються в усьому світі у найбільш несподіваних і важкодос-



Бенксі, «Обшук»



Соціальне арт-графіті від Шарика

тупних місцях. Художнику доводиться перелізати через огорожі, колючий дріт, лазити дахами будинків, щоб залишити свій «слід». Процес створення своїх шедеврів Бенксі зобразив у власному фільмі «Вихід через сувенірну крамницю».

У вересні минулого року Бенксі затіяв масштабну акцію, в рамках якої він використовує Нью-Йорк як полотно для реалізації своїх мистецьких задумів. Роботи з'являтимуться щодня, причому не тільки в звичному для Бенксі стилі трафаретів, а й далеко виходячи за рамки графіті-культури, у вигляді вуличних інсталяцій. Фургон для перевезення тварин, з кузова якого стирчать голови плюшевих мешканців ферми; Рональд МакДоналд у позі диктатора, якому начищає

криваво-червоні черевки цілком реальна людина; вантажний фургон, у кузові якого ховається «мобільний сад» – і багато інших «шаленств». Все це художник фотографував і виставляв на свою сторінку у Instagram. В результаті у Бенксі з'явилися мільйони шанувальників і послідовників в усьому світі. Один з таких, приміром, – кримський художник під німом Шарик. Його роботи – це не просто хуліганські розписи на стінах, а справжні мистецькі інсталяції з глибоким соціальним змістом. Невідомий поки що широкому загалу художник також використовує трафаретну техніку, але, окрім графіті, Шарик зробив також кілька анімаційних роликів, з критикою суспільства споживання, глобалізації, дискримінації, наркоманії тощо.

Стріт-арт (від англ. Street art — вуличне мистецтво) – це зовсім юний вид образотворчого мистецтва. Та й до мистецтва його занесли відносно недавно. Стріт-арт – це не дивні «масонські» знаки, які можна побачити на стінах будинків, чи слово з трьох літер, написане на паркані. Вуличне мистецтво давно розширило свої межі й тепер включає в себе не тільки графіті, а й стікер-арт (коли зображення створюється з наліпок), постери, відеопроєкції, флешмоби та вуличні інсталяції.

ЧАО, «БОМБІНІ», СОРРІ!

Насправді мистецтво малювати на стінах зовсім не нове. Бажання якось прикрасити стіни свого помешкання або ж намалювати те, що бачив протягом дня виникало ще у первісних людей. Археологи назвали їх малюнки на скельних живописом, а сучасні вуличні «археологи» – графіті.

Написами, подібними до сучасних, були вкриті й стіни античних міст. Так, приміром, на розкопках Помпеї поблизу воріт Везувія вчені знайшли надпис: «Маркус кохає Спендузу». Щось подібне до сьогоденного «Маша + Саша».

Сотні графіті XI-XIII ст. археологи знайшли і у Софійських соборах Києва та Новгороді, а також в інших руських храмах. Вони мали в основному релігійний характер, але можна було натрапити й на доволі образливі надписи, приміром, «У Гнилку зуби тухолі» («У Гнилка тухлі зуби»).

А як власне мистецтво, стріт-арт виник у 60-х роках минулого століття у Філадельфії, коли на будинках міста зненацька почали виникати дивні надписи, які назвали «тегами» (від англ. «tags» — «мітка»). Пізніше ці «теги» захопили Нью-Йорк, а наприкінці 60-х

перекочували й до Європи. В кожному районі міста місцеві художники – «райтери» наносили свій нік (псевдонім) і номер вулиці на стіні. Такі теги свідчили, що на цій вулиці мешкає той чи інший райтер. А 1968 року підліток грецького походження – кур'єр з Нью-Йорка під німом Такі-183 виніс свій тег за межі району, розмалювавши безліч об'єктів у Нью-Джерсі та аеропорту Кенеді. Один з тегів настільки зацікавив журналістів, що в липні 1971 року з'явилася стаття про талановитого художника з вулиці.

На початку 70-х вуличні малюнки захопили міста Сполучених Штатів. Саме тоді з'являється таке поняття як «бомбінг», тобто нелегальний розпис стін. А самих художників, які «бомблять» стіни назвали «бомбіні». З часом «теги» витіснили цікаві художні композиції й промовисті гасла. Скажімо, в Парижі найбільш відомі фрази: «Нудьга контрреволюційна», «Вся влада уяві!» або «Будьте реалістами, вимагайте неможливого!».

Водночас дії райтерів визнаються незаконними та прирівнюються до вандалізму. Художникам доводиться працювати під прикриттям ночі, ховаю-



Портрети на будинках

Ось такі портрети відомих особистостей можна побачити на стінах у житловому кварталі польського містечка Жешув. А фасад готелю «Fryderyk» прикрашає великий портрет видатного польського композитора Шопена. Цю ідею варто перейняти нашим підприємцям, адже такий живопис служитиме непоганою рекламою для їхніх закладів.



фото Руслана КОЗЛОВА

фото Руслана КОЗЛОВА

МИНИ-УКРА

Киянці Юлія перетворили на міні-Україну. Юлія знайшла собі соняшки, хатинку, фінансово. За це – Я зробив в гарній Україні



Жінка в київському під'їзді

Жінка Герасимович настільки набридливі сірі «зашарпані» стіни їхнього під'їзду, що вона вирішила зробити його на затишну хатину біля соняшникового поля. А заїзд для колясок став рушником. Жінка пішла через Інтернет людей, заплатила їм гроші і сказала, що саме хоче бачити – маки, соняшники... Мешканцям інших квартир сподобалася ідея і вони підтримали ініціативу жінки. Зараз звичайні перехожі заходять до під'їзду як на екскурсію. «Це для своїх дітей», – пише Юлія на своїй сторінці у Facebook, – Хочу, щоб вони жили в кольорах.



Юра ГАЛІН: «Графіті – це імпровізація... Як у джазі»



Юра ГАЛІН – особистість дуже різностороння. За радянських часів про таких казали: «Камсамалець, ударник і просто фанний хлопець». Він займається програмуванням, веб-дизайном, робототехнікою, грає у джаз-банді... Але цього разу ми зупинимось на його захопленні графіті. Молодий художник розповів про власний стиль, про те, як малювати на стінах, щоби не впливала міліція та чому в Чернівцях не надто розвинена графіті-культура.

Графіті займаюся більше 10 років. Мій брат теж цим захоплюється. Я дивився як він малює й вирішив і собі спробувати, хоча доти ніколи не малював. Спробував – і мене затягнуло. Останніми роками малюю рідше: замало часу, але хоча б кілька малюнків у рік роблю.

Я пишу слово «Render». Це мій тег. На англійському сленгу він означає штуркувати або візуалізувати. Я займаюся ще 3D-графікою і там є такий термін «рендерити», тобто перетворювати тривимірне зображення на картинку. Звідси й такий псевдонім.

Зазвичай малюю Wild Style («дикий» стиль графіті, який вирізняється вкрай заплутаними написами), але інколи – і якихось персонажів. Останній мій малюнок – портрет козака Мамає. Це не просто малюнок, а старт більш масштабного проекту зі створення графіті-репродукції картин українських художників. Ідея належить Ганні Якимчук – одній з активісток «Пласту». Спершу мені дали на вибір роздруковки кількох картин українських художників, в основному роботи Примаченко, і помилково представили «Козака Мамає» як одну з її картин. Коли ж я все намалював, з'ясувалося, що оригінал належить сучасній молодій харківській художниці Мар'яні Копилювій.

Оскільки в мене був дозвіл на малювання графіті (вперше в житті, чесно слово!) я абсолютно не напружувався з приводу міліції. Їм саме в ті дні виділили кілька машин Toyota Prius, тож вони повільно, зі спущеними вікнами і під російський реп (мій друг присягає, що бачив і таке) їздили з ранку до вечора містом. Звичайно, мені кілька разів довелося пояснювати їм суть проекту, на що вони відповідали щось на кшталт «ну-ну, мистецтво»...

Так, бували проблеми з міліцією. Коли я часто малював, рідні дуже за мене хвилювалися. Доводилося малювати вночі, лазити дахами й через паркани. Але я намагався завжди зробити так, щоби малюнок радував око, а не псував будівлю. Зазвичай обираю якісь убиті стіни й прикрашаю їх. Отримую від цього класне відчуття адреналіну і водночас розумію, що роблю хорошу справу.

Зараз малюю легально, але все одно виникають якісь «трабл». Пам'ятаю такий випадок: ми з друзями малювали на стіні багатоповерхівки на Ентузіастів без відповідних документів. Приїхали кілька машин міліції, намагалися нас заарештувати, але збіглися мешканці будинку і стали на наш захист. І нас відпустили. Здається, був суд, точно не пам'ятаю, я ще тоді навчався в школі, але все закінчилося добре. Мешканці були дуже задоволені нашою роботою.

До речі, помітив дивну річ: якщо малювати посеред білого дня на Головні, то ніхто не підходить. А, якщо десь ховаєшся у дворіку, обов'язково приїде кілька «бобиків» і будуть напружати. Тобто малюй собі внаглу – і

жодних проблем не буде.

Ще люблю робити графіті, присвячене певній даті. Це як дудл – святковий логотип у Google. Наприклад, чому б не намалювати щось до 200-річчя Тараса Шевченка чи до річниці висадки першої людини на Місяці. Потім це залишиться у пам'яті. Намагаюся в графіті донести якусь ідею. А просто малювати можна й удома на папері.

Часто подорожую за кордоном. У мене є власна традиція: кожен Новий рік відсвяткувати в іншому місті, а краще – в іншій країні. За кордоном у мене багато друзів-райтерів. Але чесно кажучи, так і не залишив там жодного графіті. Хоча одного разу в Чернівцях малював із одним ірландцем. Ми просто з друзями малювали і раптом бачимо натовп туристів. Один з них зупиняється і дістає з рюкзака кілька балончиків із фарбою. Виявилось, що він – райтер з Ірландії. Поки туристи гуляли містом, ми з ним малювали близько трьох годин. Це було дуже круто.

Загалом у місті близько сотні моїх малюнків. Малюю і в незвичних місцях. Скажімо, на автомобілях, тролейбусах. Але все це – цілком легально. Було, вилазив на дахи будинків. Це називається руптоп – малюнки на дахах. Але руптоп в основному нелегальний. А зараз таким займаюся рідше. Мені подобається працювати довго, десь два-три дні. Приходиться малювати кілька годин на день і спокійно доводити все до кінця.

На жаль, графіті-культура в Чернівцях не надто розвинена. Багато «старих» райтерів припинили займатися графіті: сім'я, робота... Залишилася лише молодь, яка тільки вчиться. Раніше в мене було багато друзів-райтерів, але вони роз'їхалися хто куди. Як, приміром, мій найкращий друг OhaKa – він зараз живе у Києві. Ми частенько з ним малювали разом, він дуже класний художник.

Мені подобається фрістайл. Коли приходжу до стіни невідповідним і вигадую малюнок на ходу. Раніше робив якісь ескізи, а зараз імпровізую... Як у джазі. До речі, дуже люблю джаз і сам граю в джаз-фанк банді.

Якщо подивитися на будь-яку творчу людину, яка займається, приміром, музикою, можна прослідкувати, як розвивається її особистість. Цими вихідними переслухав всього Гербі Генкока. Це відомий джазовий піаніст. Мені цікаво прослідкувати, як він грав, коли починав і виробив свій власний стиль. Сподіваюся, що з часом і в мене буде своя оригінальна стилістика графіті – за рахунок плавності літер і яскравості кольорів їх можна відрізнити від робіт інших райтерів.

Як навчитися малювати графіті? Знайди собі маленьку будку чи сарайчик і тренуйся, щоби спершу не псувати стіни. Все просто, як і в будь-якій справі. Бери і малюй. Just do it!

«Сланцевий рай»: енергетична панацея чи дорога до пекла?

Одним зі способів подолання енергетичної залежності в багатьох країнах світу вважається видобування газу з нетрадиційних джерел, більш відоме як видобування сланцевого газу. Однак цей шлях виходу з енергетичної кризи може призвести до великих екологічних і техногенних катастроф, застерігають провідні екологи та геологи України. Свою позицію вони оприлюднили на екологічних «Горбуновських читаннях», які відбулися в Чернівцях.

ІСТОРІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ

Масовий видобуток так званих сланцевих газів започаткували США на початку 2000-х років. Згодом «мода» на сланцевий газ перекинулася до країн Європи, а звідти – в Україну, зокрема на Юзівське родовище, що на Харківщині, та Олеське (територія між Львівською, Тернопільською та Івано-Франківською областями). Влітку 2013 року в Харківській області розвідувальне буріння на свердловині «Біляївська-400», яке вела компанія «Shell» в рамках договору про спільну діяльність з ПАТ «Укргазвидобування», підтвердило наявність запасів сланцевого газу. В грудні 2013 року розпочато буріння другої свердловини в Харківській області – «Ново-Мечибилівська-100».

Олеську площу розробляє інша американська компанія «Chevron». За оцінками Міжвідомчої комісії з організації укладення та виконання УРП, промислове видобування сланцевого газу на Юзівській та Олеській площах повинне стартувати в 2018–2019 роках.

– Технологія видобутку сланцевих газів полягає в тому, що для викачування газу бурять не одну свердловину, як при традиційному способі, а до 15-20 тисяч (!) на одному майданчику, – пояснює



Руслан ГАВРИЛЮК, кандидат геологічних наук, науковий співробітник Інституту геологічних наук НАН України. – У ці свердловини закачують коктейль для фрекінгу – тисячі літрів води, отруєної 596 різними хімічними кислотами, загусниками, стабілізаторами, оксидантами тощо. Потім пласти підривають, аби вони краще руйнувалися і газ швидше потрапив у свердловину.

ЕКОНОМІКА: «ПОДВІЙНИЙ ГАЗОВИЙ УДАР»

З економічної точки зору, сланцевий газ, звичайно, зменшує енергетичну залежність держави. Але, на жаль, в Україні «сланець» не може бути альтернативою традиційному паливу, – наголошує Руслан ГАВРИЛЮК. – Проблема в тому, що ми не можемо точно розрахувати, скільки газу є в родовищах. Велика ймовірність того, що газу набагато менше, ніж прогнозувалося попередньо. Між тим, вартість однієї свердловини з видобутку сланцевого газу становить, у середньому, до 10 млн. дол. США. Крім того, реалізація проектів видобування сланцевого газу потребує нової трубопровідної інфраструктури для підключення промислових сланцевих газу до наявної газотранспортної мережі, а грошей на це немає. Гроші потрібні також і на повторний фрекінг, бо «сланцева» свердловина, на відміну від традиційної, «працює» 1-2 роки, а потім усе треба розробляти заново. До

Отруйні речовини, що додають у воду, яку закачують у свердловини (стабілізатори, барвники, оксиданти), містяться у побутовій хімії, косметиці, зокрема губній помаді та деяких продуктах. Різниця між водою і губною помадою – у концентрації шкідливих речовин.

того ж, через конкуренцію у країнах, де добувають сланцевий газ, руйнується традиційна нафтова, вугільна та газова промисловість. Тому для вітчизняної економіки перспективнішим, на мою думку, є подальше розвідування традиційних родовищ газу на більшій глибині (5-7 км) у Донецькому та Придніпровському регіонах. Дуже перспективним був шельф Чорного моря в Криму, але Росія нанесла подвійний «газовий» удар по Україні: підвищила ціни на газ, скасувала пільги і «загарбала» українські газонасні райони.

Оціночні запаси газу у традиційних свердловинах дорівнюють 4,5 трильйона кубометрів, однак на їхню розробку немає коштів.

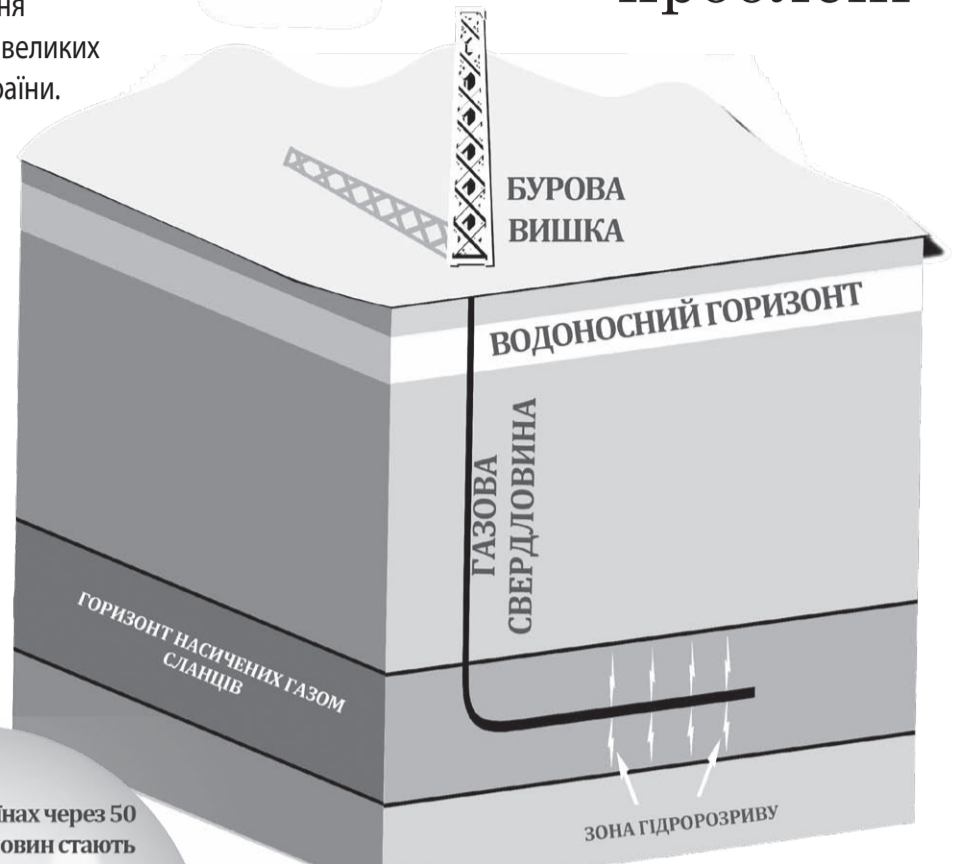
Без вкладення додаткових коштів торік в Україні добуто 20 млрд. кубометрів газу, що повністю забезпечує річну потребу населення у природному голубому паливі.

КОЛИ «ТРУБИ ГОРЯТЬ»...

Якщо економісти та геологи ще можуть знайти «плюси» у нетрадиційному видобуванні газу, то екологи у своїх висновках категоричні: «сланці» – величезне лихо:

– Добування сланцевих газів породжує низку екологічних негараздів, – каже **Ярослав МОВЧАН, доктор біологічних наук, професор Національного авіаційного університету України, голова Національного екологічного центру України.** – Найперше, буріння свердловин значно підвищує сейсмічність території. Наприклад, якщо в Карпатах максимум сейсмічності – 8 балів, то при розробці сланцевих родовищ він зростає до 9-ти балів. Тобто, Карпати труситиме з такою ж силою, як і Японію 2011-го року. Та навіть якщо масштабного землетрусу не буде, вибухи спричинять постійні коливання земної кори, які змінюють ландшафти, провокують зсуви ґрунту, розбивають дороги і потрохи руйнують будівлі.

Окрім великої площі родовищ, з господарського обігу задля видобування газу треба виводити ще чимало земель для створення басейнів для відпрацьованих фрекінгових вод. Інша надсерйозна загроза – відсутність чистої питної води в районах видобування сланцевого газу. По-перше, коктейль для фрекінгу забруднює ґрунтові води, а по-друге, в земній корі повсюди є радіоактивні елементи. У звичайному стані вони не приносять жодної шкоди, але під дією «коктейлю» активізуються й вимиваються. Отже, у колодязях та кранах замість води вже за кілька років може опинитися вибухова суміш. У місцях видобування сланців спостерігається «стрибок» онкозахворювань, з землі фонтанують метан і етан, а якщо включити кран і піднести до нього сірник, то вода горить блакитним вогником! Саме після вибухів у водопровідних кранах американці почали судитися з добувними компаніями, через що останні банкрутують і шукають шляхи виживання, освоюючи нові енергозалежні країни.



У розвинутих країнах через 50 років 30% свердловин стають аварійними, що призводить до екологічних катастроф. За розрахунками Всесвітньої метеорологічної організації, промислове добування сланцевого газу збільшить температуру планети на 3,5 градуса, тоді як максимум, що може дозволити собі людство – 2,5 градуса.

Зважаючи на загрози, які тягне за собою видобування сланцевого газу, у Франції, Нідерландах, Чехії та Болгарії діє заборона на проекти видобутку вуглеводнів із використанням фрекінгу. Такі ж мораторії діяли у Великобританії та сусідній Румунії, однак

нині вони скасовані.

В Україні ж, на думку Ярослава Мовчана, уряд Азарова створив справжній «сланцевий рай» для американських компаній. Водночас, до більш перспективних і менш загрозливих традиційних свердловин іноземних інвесторів не допустили. Екологи і територіальні громади Галичини й Донеччини досі вимагають накласти вето на проекти розробки «сланців», однак відповіді як від «паперників», так і від нинішніх владників досі немає.

Лера ЯСНИЦЬКА, «Версії»

Влада повинна припинити політичні «голодні ігри» - Арбузов



Екс-перший віце-прем'єр-міністр України Сергій Арбузов прокоментував попередні підсумки виборів президента України.

«25 травня 2014 року моя країна, моя Батьківщина зробила свій вибір. Ще не підраховані голоси, не опубліковані офіційні дані. Але це сьогодні не так важливо. Набагато більш значуще і вагоміше те, що люди, незважаючи на важку економічну ситуацію, розгул бандитизму і громадянську війну, змогли виконати свій громадянський обов'язок - демократично висловити свою точку зору», – заявив Сергій Арбузов.

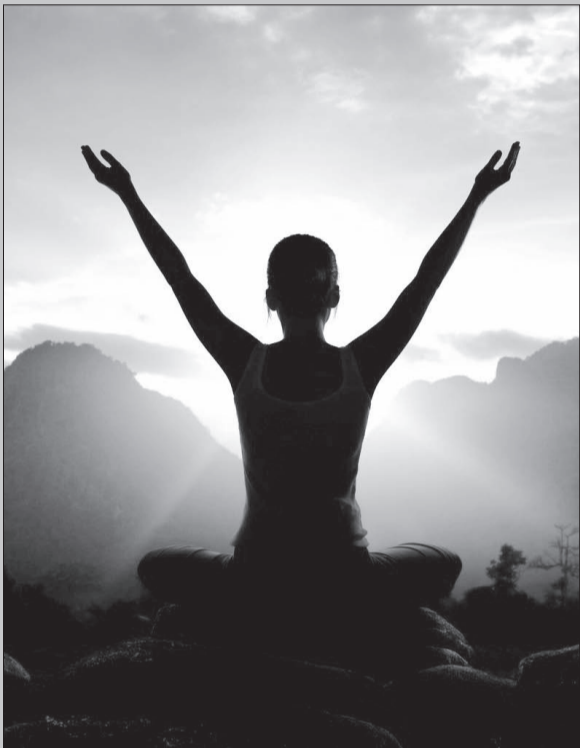
Політик додав також, що після виборів, українці очікують від нового президента припинення громадянської війни і продуктивної діяльності на благо всієї країни.

«Українці сказали своє слово. Справа за політиками. Вкрай важливо, щоб ті, хто прийшов до влади, отримавши колосальний кредит народної довіри, врахували помилки попередників, перестали займатися політичними «голодними іграми» і негайно почали ефективну діяльність на благо своєї країни, нашої України», – резюмував Арбузов.

За матеріалами інтернет-видання korrespondent.net

Пряма мова

«У світі відомо близько 500 випадків самоцілення від раку»



Ілля ТАЩУК, лікар-онколог, кандидат медичних наук:

– У науковій літературі зустрічав украй протилежні думки й рекомендації щодо правильного харчування онкохворих. Тож своїм пацієнтам я ніколи не даю тих чи інших рекомендацій стосовно дієтотерапії. Як на мене, для онкохворого, який пройшов тривале й виснажливе лікування, набагато важливішим є позитивний психоемоційний настрій.

Що ж до нетрадиційних методів лікування, то мої пацієнти часто розповідають про них. Зокрема, п'ють різні трави, лікуються за методом Шевченка, практикують очищення організму від шлаків.

Коли мене запитують, чи можна це робити, я відповідаю: «Якщо ви в це вірите, можна». Головне – не відмовлятися від традиційного лікування: хірургічного втручання, хіміо-, гормоно-, променевої терапії. А в комплексі чи після лікування в онкодиспансері – будь ласка. Бо коли людина у щось дуже вірить, спрацьовує ефект плацебо (фізіологічно інертної речовини, що використовується як лікарський засіб, позитивний лікувальний ефект якого пов'язаний із підсвідомими психологічними очікуваннями пацієнта).

Застерігаю лише від одного: не пийте керосин, це токсично! Бо вже й такий метод лікування раку використовують.

У своїй дисертації я досліджував нічний мелатонін: цей гормон починає вироблятися, коли людина засинає. Доведено, що він – онкостатичний, тобто може призупиняти ріст і розвиток пухлини. Імунна система не може самотужки здолати ракові клітини, бо їхні координати дуже добре зашифровані. А ідея з мелатоніном така: він сприяє імунній системі в детермінації цих клітин: відбувається така собі «нічна зачистка» злоякісних новоутворень. У зв'язку із цим, всім без виключення людям раджу добре висипатися.

Щодо чудо-цілення від раку, то таке бачив на власній практиці мій батько – хірург-онколог із 30-річним стажем. Він оперував чоловіка з приводу раку шлунка. Ситуація була безвихідна: той випадок, коли пацієнта розрізають і, нічого не зробивши, зашивають. Надто пізно. Було й гістологічне підтвердження цьому. Пацієнта фактично відправили додому помирати. Але через п'ять років він прийшов до мого батька. Більше того: навіть натяку на онкологію в нього не знайшли. На запитання, яквилікувався, чоловік сказав, що нічого спеціального не робив, а просто жив нормальним життям.

У світі відомо близько 500 випадків самоцілення від раку. Гадаю, цей випадок саме з таких. Однак, на чудо сподіватися можна, проте й самим варто боротися за власне здоров'я. При чому використовувати для цього перш за все традиційні методи лікування, а вже як допоміжні – фіто- і фунготерапії.

Записала Олена ТИМОФІЙЧУК, «Версії»

Оптимізм – захист нашого здоров'я



Наші думки безпосередньо впливають на тіло. Які думки, така і якість нашого життя – це підтверджують наукові дослідження, проведені за допомоги сучасної медичної апаратури.

Позитивне мислення дійсно впливає на наш організм, і щоб переконатися в цьому, досить простежити, що з нами відбувається, коли ми дізнаємося про якусь хорошу новину. Ми радіємо, наше тіло немов оживає, ми відчуваємо прилив енергії: радість і натхнення дійсно зміцнює наш організм.

А одержавши погану звістку, ми засмучуємося, бо переживаємо стрес: у тілі виникають напруга, затиск, а через якийсь час ми відчуваємо втому, занепад сил, стаємо вразливішими. Наразі ми вже знаємо, як саме відбувається подібна дія – через мозок.

Результати обстежень, що проводяться впродовж 20–30 років, показують, що оптимістичне ставлення до життя подовжує його і

покрощує наше здоров'я. Більш того, науковці вважають, що так звані позитивні думки та емоції дають людині певного роду еволюційну перевагу, оскільки допомагають уникати згубних наслідків стресу.

Проте дослідження австралійських науковців показало, що оптимісти і песимісти з однаковою формою раку помирають однаково часто. Та на сьогодні підтверджений незаперечно благотворний вплив позитивних емоцій на стан пацієнтів із різними типами захворювань, наприклад інфарктом міокарду, алергіями, астмою,

ревматичними хворобами.

Тож у таких випадках хворим показана психотерапія, яка супроводжує основне лікування. У разі раку, як показали результати дослідження, курс психотерапії не сприяв продовженню життя хворих. Та

коли ми стикаємося з таким серйозним захворюванням, думати слід не тільки про продовження життя, але і про його якість.

Дуже важливо, щоби хворі могли прожити термін, їм відпущений, із максимально можливою радістю, з відчуттям сенсу буття. Адже це відомо будь-якому хворому: надія допомагає нам почуватися краще і дозволяє відчутти радість життя від найпростіших речей.

Людина – це ж не тільки тіло, у неї є думки, емоції. До того ж, вона перебуває в постійній взаємодії з іншими людьми. Всесвітня організація охорони здоров'я визначає здоров'я як «стан фізичного, психологічного та соціального благополуччя». Отже, щоби почуватися добре, бути тільки оптимістом замало.

Підготувала Лідія КИРИЛЮК, «Версії»

Коли ми мислимо позитивно:

... мозок відпочиває

У лівій півкулі водночас активізуються дві зони: передня ділянка кори поясної звивини (на малюнку – синього кольору), яка «переводить» позитивну думку на позитивну емоцію, і мигдалина (червоного кольору), яка обробляє емоцію і дає мозку команду перейти в «режим відпочинку».

... тіло отримує позитив

Під впливом лівої півкулі збуджується парасимпатична нервова система, зростає вироблення серотоніну (гормону, який регулює наш настрій). Тіло розслаблюється, вмикаються відновні механізми, зміцнюється імунний захист.

Що робити, коли шаруються нігті

Кожній жінці хочеться, щоби нігті були завжди доглянутими, щоби не ламалися й мали здоровий вигляд! Але часто буває, що вони не тішать своїм виглядом. У когось така проблема виникає навесні й восени, коли організму не вистачає вітамінів, а хтось бореться з таким явищем постійно. Замість того, щоби ховати недоліки нігтів під кількома шарами кольорового лаку, краще правильно доглядати нігті.



1. Для лікування та профілактики треба обов'язково збагачувати раціон різноманітними свіжими фруктами, овочами, зеленню, які наповнюють організм людини різними цінними вітамінами й мінералами.

2. На ванночки для рук придбайте натуральну морську сіль, яка не містить у своєму складі барвників та ароматизаторів. Для рук розчиняйте 1 ст. л.

приблизно у 0,5 л води. Покладіть руки в цю ванночку на 15–20 хвилин. Одразу після процедури змастіть нігті зволожувальним чи живильним кремом. Для профілактики таку процедуру роблять раз на тиждень, а для лікування – 3 рази на тиждень.

3. Перед сном нанесіть на кутикулу й нігті звичайний аптечний йод ватною

паличкою або маленьким пензликом.

4. Дуже ефективний метод боротьби з шаруванням нігтів – втирання оливкової олії в нігті. Після втирання олії зробіть теплу ванночку для рук і додайте у воду лимонного соку. В оливковій олії міститься величезна кількість живильних та корисних речовин, які допоможуть зробити нігті більш еластичними.

5. Замість використання лаку корисно застосувати процедуру так званого «запечаткування», яку роблять у косметологічних кабінетах. Це поширене нанесення препаратів, у яких містяться необхідні мікроелементи та вітаміни, що запобігають висиханню пластини нігтя та усувають шарування.

6. Щоби шарування не поширювалося по верхню нігтя, слід одразу зрізати відшаровані ділянки. А після манікюру застосовуйте живильні та зволожувальні креми й олії.

ЕФЕКТИВНА МАСКА ДЛЯ ЗМІЦНЕННЯ НІГТІВ

Натріть на дрібній тертці огірок середнього розміру та половинку яблука, вичавіть сік із половинки лимона. Ретельно перемішайте і занурте у цю масу нігті на 15–20 хвилин. Після того змийте маску теплою водою та нанесіть на нігті й кутикулу живильну олію.

Кислоти, що входять до складу маски, пом'якшать шкіру і пластину нігтя, завдяки чому живильні речовини маски легко засвояться, зміцнять і підживлять нігті. Ефект буде помітний вже з першого разу.



«Коли виросту – стану ополченцем, а якщо війна закінчиться – піду служити в «Беркут»

репортаж під прицілом

Таке майбутнє бачить для себе наймолодший ополченець Дмитро з Луганська, з яким я зустрівся в день виборів під захопленою народним ополченням Донбасу Луганською облдержадміністрацією. Дмитро розповів, що йому 8 років, він навчається в третьому класі, вже 5 днів допомагає ополченцям і навіть тримав у руках автомат. Його батько з автоматом Калашникова охороняє Луганську ОДА. Мама працює на кухні захопленої ОДА.

трансляються новини російських телеканалів – Росія 24, LifeneWS.

– Ми хочемо бути незалежними, як Крим, а потім об'єднатися з Росією, – стверджує охорона наметового містечка. Та й пересічні громадяни, з якими нам випало за ці два дні поспілкуватися у Луганську, прямо заявляють, що не хочуть жити в Україні, вони хочуть відокремитися. «Почуйте нас! Ми теж люди!» – обурюються мешканці Луганщини.

Посидівши на лавці біля глядачів

тоді я вже платитиму нам у республіку, а не «київській хунті». Кажуть, що до нас іде підмога з Чечні – нехай би вже швидше приїхали, ми їх зустрінемо. А то ці окупанти, фашисти, націоналісти вже дістали...».

Нагадаю, що наметове містечко розбили в Луганську 6 квітня. Активісти запевняють, що стоятимуть доти, поки від них не відстане «київська хунта».

На цій неоптимістичній ноті ми покинули славне місто Луганськ з надією повернутися у мирний і спокійний час...

– Я хочу жити в Росії, адже Янукович втік як боягуз, а Путін – нормальний президент. Я хочу, щоби київська влада не воювала проти нас, – каже хлопчик. І це тільки один зі штрихів моєї поїздки на Схід, яка надовго зарекомендується в пам'яті. Та про все по порядку.

НА ВИБОРИ ДО ЛУГАНСЬКА ПРОВОДЖАЛИ, ЯК В ОСТАННІЙ ПУТЬ

Враховуючи «гарячу» ситуацію на Сході країни, безперервний потік інформації в ЗМІ, часто суперечливої, ми з колегою вирішили поїхати на президентські вибори до Луганщини, аби на власні очі побачити, що ж там відбувається, почути думки тих, кого називають сепаратистами.

Щоправда, рідні, друзі, колеги були категорично проти нашої «екскурсії» і проводжали нас, наче в останній путь. Про те, що не все гаразд, ми зрозуміли ще в потязі Київ-Луганськ: ішов він незвичним маршрутом і спізнився на 4 години. Однак це дозволило нам ще дорогою до гарячої точки почути багато цікавої інформації від мешканців Луганщини, так би мовити, з перших вуст. Щоби уточнити ту чи іншу інформацію, пасажирів просто з потяга телефонували до своїх родичів, знайомих, і на той час ми були в курсі всіх подій. Хоча довіряти усій інформації не могли, та взяли її до уваги.

Вийшовши з потяга у Луганську, війни не помітили. Місто жило звичним життям: курсував громадський транспорт, вулицями і скверами гуляли мами з дітьми, молодь, працювали магазини, вуличні торговці. Ми ж одразу запитали місцевих, як пройти до захопленої Луганської СБУ та Луганської облдержадміністрації. Нам без зайвих питань показали.

Перед СБУ розмістилося наметове містечко. На КПП нас зустріла охорона, щоправда без зброї. Запитали, хто, куди, навіщо, чи немає з собою гострих, ріжучих предметів, перевірили паспорти і повели в інформаційний намет. Коли ми сказали, що журналісти, що хочемо поспілкуватися з ополченцями, зробити знімки, нас спрямували до Луганської ОДА для акредитації, де нас зустріли хлопці в камуфляжах і з автоматами Калашникова. Поцікавилися, хто такі, що нам потрібно. Сказали, що до нас вийде представник прес-служби. Через кілька хвилин до нас таки вийшли, взяли наші редакційні посвідчення і пішли робити акредитацію. Очікування було нестерпним. У голову лізли різні думки: не дадуть акредитацію, кинуть до підвалу, як було з іншими журналістами, приставлять «калаш» до скроні... Та з'ясувалося, що не все так страшно. Нас акредитували в ЛНР і навіть запросили на прес-конференцію самопроголоше-



ного мера Луганська Валерія Болотова, яка мала відбутися через дві години.

ПРАПОР УКРАЇНИ СЛУГУВАВ КИЛИМКОМ ДЛЯ ВИТИРАННЯ ВЗУТТЯ

Поголявши містом, повернулися до Луганської ОДА, де вже зібралось чимало камер. Як потім з'ясувалося, це були російські ЗМІ. Та були й представники ОБСЄ – з Німеччини та Росії. Це я виявилася єдиною журналісткою з іншої країни. Себто країни-господаря. Усіх журналістів при вході до приміщення ОДА обшукали, далі довелося пройти державним прапором України, який слугував килимком для витирання взуття. На самій ОДА майорів прапор Росії.

Під час прес-конференції змінився спікер, перед журналістами виступив не Болотов, а новоспечений прем'єр-міністр Луганської народної республіки Василь Нікітін.

– Вибори в Луганську й більшість частин Луганської області не відбулися, люди голосувати не йшли, виборчі дільниці порожні – таким чином народ знову ж таки своє слово сказав, – констатував Нікітін. Так званий прем'єр-міністр повідомив, що у переддень виборів відбувся з'їзд представників кількох областей і двох республік – Луганської і Донецької, було підписано угоду про створення Союзу Народних Республік. «Це означає, що республіки на сьогоднішній день є незалежними державами, дві братніх республік, тож йдеться про економічне, військове і господарське співробітництво», – заявив Нікітін.

На моє питання, чи визнає він результати президентських виборів і що буде з ЛНР після них, прем'єр-міністр ЛНР відповів: «Вибори президента

іншої республіки нас жодним чином не стосуються, нам визнавати нічого не треба, це справа іншої країни. Луганщина, як і досі, буде жити в тому ж темпі, із зростанням, краще і краще, я сподіваюся. Ми будемо захищати свою республіку і спільними зусиллями ми переможемо».

«КАЛАШ» – БЕЗКОШТОВНО, ЯКЩО Є ПРОПИСКА І БАЖАННЯ ЗАХИЩАТИ ЛНР

Так завершився перший день нашого перебування у Луганську. Наступного дня ми знову попрямували до Луганської СБУ, яке пильно охоронялося ополченцями зі зброєю. Туди журналістів не пускають. На даху – російський триколон, з колонок лунають російські пісні.

Походили наметовим містечком, попили чаю, поспілкувалися з активістами. Як розповіли нам охоронці, у наметовому містечку діє сухий закон. Заборонено також носити «балаклаву» – наказ за це стріляти на ураження. Небайдужі луганчани приносять активістам продукти. По всьому розміщені скриньки для пожертв на потреби народного ополчення Донбасу. Наразі мешканців табору небагато – всі роз'їхалися блок-постами.

Як розповіли нам пересічні луганчани, усім охочим, хто покаже паспорт з луганською пропискою і готовий захищати ЛНР, видають безкоштовно автомат Калашникова. Жіночка на кухні каже, що у зв'язку з фінансовою кризою у таборі, спершу годують охоронців барикад, а потім вже глядачів, які примостилися на лавках. У кількох наметах (партія «Русский блок») з плазмових телевізорів безперервно

російського ТВ, почула розмову двох жінок поважного віку:

– Я навіть за комунальні послуги поки не сплачую через «Приватбанк». Дай Боже, наші доведуть ЛНР до кінця,

P.S. Відчуття таке, ніби побувала в іншій країні, де нас мають за окупантів. Але й на Західній Україні поширені стереотипи щодо мешканців Донбасу: зеки, алкоголіки, наркомани. На моє запитання, як вони характеризують нас, західняків, неохоче відповіли: «Нічого не роблять, пасуть овець, чекають дотації з Донбасу. Одне слово, фашисти, націоналісти, окупанти!». Це їхні стереотипи, які теж треба долати.

Так, ми різні. Але це не означає, що масою один одного вбивати. Треба спілкуватися наживо, запрошувати мешканців Донбасу на Західну Україну і, навпаки, нашим людям їздити на Схід, щоби доносити правду про себе. Бо і ті, і другі кажуть: «Страшно!». А насправді, «не такий страшний чорт, як його малюють», – скажу я. Мене ж не побили, не з'їхали, не взяли у полон. А може, мені просто пощастило?..

Новообраний президент України Петро Порошенко своїм основним завданням назвав забезпечення миру в Україні. Це дуже добре. Та поки що незрозуміло, як він це збирається робити і якою ціною. Та діяти треба. І негайно.

Галина СРЕМІЦА, «ВЕРСІЇ», Чернівці-Луганськ-Чернівці



фото Галини СРЕМІЦА

Про захоплення фотографією, про роботу фотографа, про нові проекти, тривоги, надії – у розмові з Миколою ЛАНДЯКОМ.



Професійний фотограф і поціновувач фотографії Микола ЛАНДЯК

Познайомилися випадково. На семінарі професора Сильвії де Сваан, фотографа зі США, у рамках фотопроєкту «Пізнаючи історію крізь об'єкти фотокамери». Згодом брали участь у спільній фотовиставці.

– Як саме ти захопився фотографією?

– Я – самоук. До захоплення фотографією спонукало бажання мати знімки навколишнього світу, цікавих людей, незвичайних моментів, знятих власноруч. У буденному житті знаходив певні дрібниці, на які ми зазвичай не звертаємо уваги, фіксував їх у знімках. Усе моє студентство пройшло із камерою в руках. Від 2008-го серйозно зацікавився фотографією, яка поступово виходила на перший план серед моїх захоплень. Читав відповідну літературу, дивився майстер-класи, уроки композиції кадру та правил знімання. Почав викладати свої роботи на різних фотосайтах. Потім пішло-поїхало: новий фотоапарат, аксесуари, штативи, фотоспалахи, світлоформувальні насадки, нові проекти... Багато практики й спілкування на фоторесурсах давали свої наслідки. Невдовзі фото перетворилося із захоплення на роботу. І з кожним натисканням на «спуск» моя цікавість поступово перетворювалася на захоплення, а згодом – і на роботу. Тобто нині я поєдную корисне з приємним.

– З яких камер починав? Чи залишив щось на пам'ять, може, маєш якусь колекцію раритетів?

– Почну з того, що фотографував вже давно, близько 10 років. Починав з «Polaroid». Пам'ятає: достатньо просто натиснути на кнопку – і миттєво отримуєш кольоровий знімок. Пізніше користувався стандартним плівковим фотоапаратом. На зміну плівці прийшла ера цифри й фотошопу... 2004-го мені подарували першу цифрову камеру «Olympus Camedia C-370 Zoom», це лише 3,2 МП. Але він у мене й до сьогодні у гарному робочому стані. Нині в моєму арсеналі доволі серйозна фототехніка, яка допомагає мені рухатися вперед, самовдосконалюватися й позиціонувати себе як фотографа.

– Чому порівняння живопису із дзеркалом – позитивна оцінка, а з фотографією – негативна?

– Фотографія – результат творчого процесу, який складається з пошуку

композиції, світла й самого моменту отримання фото на підсвідомому рівні. А живопис – це віддзеркалення уяви художника. Фотографія спонукає до роздумів над ситуацією, моментом життя, над тим, на що людина зазвичай не звертає уваги у повсякденності. Фотографія ніби зупиняє мить, щоби поміркувати над нею.

– Яку роль у розвитку мистецтва фотографії відіграють фотографії-любители? Якою бачиш її ти?

– Почну з того, що я не можу віднести себе ні до категорії фотолюбителів, ні до професійних фотографів. Я, швидше за все, – поціновувач фотографії. Тобто я роблю те, що мені цікаве та приємне. А ще це – моя

нічого образливого. Фотолюбителем може бути навіть самий топовий фотограф, адже «любитель фотографії» – це і є «фотолюбитель». Фотолюбители теж вносять і розвивають нові напрямки, нові ідеї. І, як результат, покращується і сама фотографія як явище.

– Чи є місця або об'єкти, які ти не наважуєшся знімати? Фотографії, яких ти боїшся?

– Діло майстра величає. Ще не було такого, аби я не мав

чайно є, так би мовити, естетичні межі, за які або можна виходити при виборі того чи іншого об'єкту зйомки, або не варто. У кожного автора є своє бачення мистецтва. Для себе можна фотографувати практично все. Та чи буде воно цікавим і потрібним глядачеві... Була в мене ситуація, коли мене попросили видалити всі фотографії, які я зробив на приватній території. А я просто бачив, що на тому місці надзвичайно вигідно виставив і зафіксував захід сонця.



робота за покликанням. Тож рівень моєї професійності визначають ті, хто хоче зі мною працювати.

У слові «фотолюбитель» немає

бажання зробити якийсь знімок чи повторити його на свій лад. Намагаюся знімати все, що мене цікавить або що я хотів би зафіксувати й мати у своїх архівах. Фотографії боятися не слід! Зви-

– У чому особливість твого стилю? Як можеш його визначити?

– Особливістю моїх робіт є максимальна правдивість. Хоча стилів зйомки у мене декілька: все залежить від того, що саме я фотографую у конкретний

момент. Люблю фотографувати цікавих людей. Мені подобається також робити різного роду панорамні фотознімки міста чи цікавої місцевості.

– Де більше любиш знімати – в студії чи поза нею? І чим приваблює тебе весільна зйомка?

– Цікаво фотографувати різні предмети, елементи. Цікаво експериментувати з освітленням. Але працювати з людьми набагато приємніше. Людина звикла бачити себе у природі з єдиним джерелом освітлення – сонцем. І тіні, що утворюються від цього одного джерела, відрізняються від студійних. Фотографія цікава саме грою світла-тіні на об'єктах. Тож студійні зйомки дуже цікаві, оскільки в студії можна використовувати кілька джерел світла, розташованих у різних місцях і під різними кутами. Але студія, навіть найбільша, не порівнювана із можливістю зйомки на природі чи на тлі архітектури міста. Весільна зйомка приваблює мене своїм настроєм, святковими емоціями, спілкуванням з людьми. Більша частина весільної зйомки – креативна постановочна фотосесія. Кожне весілля неповторне, тож нові емоції та враження – протягом усього дня!

Але перевагу все ж таки віддаю портретам.

– Дякую, Миколо, за розмову, за відвертість, за твої роботи, які подарували мені море задоволення. Адже фотографія дуже багато секретів відкриває про того, хто знімає. Тематика, колір, композиція, формат, сюжет... Фотограф фокусує на знімку все це через своє особисте світосприйняття. Може, наші світогляди і не в усьому збігаються, але твої фотороботи створюють настрій, асоціації, певний контекст. І, врешті-решт, кожний бачить те, що хоче бачити.

Я пам'ятаю, як торік на семінарі фотохудожник Сильвія де Сваан попереджала, що успішно го результату можна досягти, коли відзняти не десять, не сто, а тисячі і може десятки тисяч кадрів. Бажаю тобі нових ідей, вражень і задоволення. І щоби на сотисячному кадрі ти мав бажання робити сто тисяча перший...

Тетяна СТРИЛЬЧИК, «Версії», фото з архіву М. Ландяка